

رشد آموزش

۱۸

دبستان

وزارت آموزش و پرورش
سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی
دفتر انتشارات و تکنولوژی آموزشی

فصلنامه آموزشی، تحلیلی و اطلاع‌رسانی
برای مربیان مراکز پیش‌دبستانی، دانشجویان و کارشناسان آموزشی

دوره چهارم / شماره ۳ / بهار ۱۳۹۲
شمارگان: ۷۰۰۰ نسخه

E-mail: pishdabestani@roshdmag.ir
www.roshdmag.ir

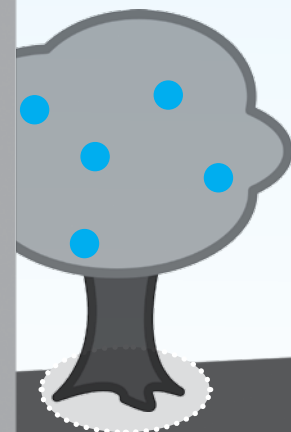
مدیر مسئول: محمدناصری
سر دبیر: فرخنده مفیدی
هیئت تحریریه:
مرتضی مجدفر
مرتضی طاهری
فریده عصاره
شیرین برزین
مسعود تهرانی فرجاد
مدیر داخلی: شهبلا فهیمی
ویراستار: ملیحه حجازی بخش
طراح گرافیک: مهسا قبايي

قابل توجه نویسندگان و مترجمان محترم:

● مقاله‌هایی را که برای درج در مجله می‌فرستید، باید با آموزش پیش‌دبستانی مرتبط باشد و قبلاً در جای دیگری چاپ نشده باشد. ● مقاله‌های ترجمه شده باید با متن اصلی هم‌خوانی داشته باشد و متن اصلی نیز همراه آن باشد. چنانچه مقاله را خلاصه می‌کنید، این موضوع را قید بفرمایید. ● مقاله یک خط در میان، در یک روی کاغذ و با خط خوانا نوشته و با ماشین شود (مقاله‌ها می‌توانند با نرم‌افزار ورد - Word - و بر روی لوح فشرده (CD) یا فلاپی و یا از طریق پست الکترونیکی مجله نیز ارسال شوند). ● نثر مقاله باید روان و از نظر دستور زبان فارسی درست باشد و در انتخاب واژه‌های علمی و فنی دقت لازم مبذول شود. ● محل قرار گرفتن جدول‌ها، نمودارها، شکل‌ها و عکس‌ها در متن مشخص شود. ● مجله در، رد، قبول، ویرایش و تلخیص مقاله‌های رسیده مختار است. ● آرای مندرج در مقاله ضرورتاً مبین رأی و نظر مسئولان رشد آموزش پیش‌دبستانی نیست. بنابراین، مسئولیت پاسخ‌گویی به پرسش‌های خوانندگان با خود نویسنده یا مترجم است. ● مجله از عودت مطالبی که برای چاپ مناسب تشخیص داده نمی‌شود، معذور است.

تلفن پیامگیر نشریات رشد: ۸۸۳۰۱۴۸۲
کد مدیر مسئول: ۱۰۲
کد دفتر مجله: ۱۱۳
کد امور مشترکین: ۱۱۴

پیش‌دبستانی، از حرف تا عمل ۲ / سفر در بهار ۲ / سر دبیر
نیایش فرشتگان ۹ / مرتضی طاهری
چه بگویم از بهار ... ۱۰ / دکتر مرجان گودرزی
آشنایی با مؤسسه هم‌نوا ۱۱ / آموزش پیش‌دبستانی در کره جنوبی
۱۲ / دکتر محمد آرمنده، مرتضی قاسمی‌راد
با کودکان خانه را تکان دهیم ۱۶ / دکتر مریم باریک‌بین
بازی، نفس کشیدن کودک ۱۸ / مسعود تهرانی فرجاد
الگوی تولید محتوا برای زبان آموزی کودکان مناطق دوزبانه
استفاده از این وسایل در محیط‌های بازی کودکان ممنوع است
چرا پدرم نماز نمی‌خواند؟ ۲۰ / فریده عصاره
این هم نوعی اعتیاد است ۲۸ / وحید حاج‌سعیدی
معرفی کتاب ۳۲ / دکتر پیمان خادمی
با همراهان ۳۳

نشانی دفتر مجله: تهران، ابرانشهر شمالی،

پلاک ۲۶۶

صندوق پستی ۱۵۸۷۵/۶۵۸۵

تلفن: ۸۸۴۹۰۲۳۴ (داخلی ۴۲۹)

نشانی امور مشترکین: تهران، صندوق پستی ۱۶۵۹۵/۱۱۱

تلفن: ۷۷۳۳۶۵۵ - ۷۷۳۳۶۵۶

چاپ: شرکت افست (سهامی عام)

۲
روشنایی پیش‌دانشگاهی
دوره چهارم، شماره ۳
بهار ۱۳۹۲

سفر در بهار

باد می‌دود، نور
می‌دود، رود بی‌قرار می‌دود، ابر می‌دود، درخت
می‌دود، کوه استوار می‌دود، هر چه ساده، هر چه سخت می‌دود،
و آب زلال با نغمه «یا مقلوب القلوب و الابصار» بر لب در دشت می‌رسد
و لبخند و مهربانی و عشق را مهمان دل‌ها می‌کند و بهار می‌رسد.

نوروز بهار طبیعت، فصل عاشقی و سرآغاز خوبی‌ها را تبریک می‌گوییم.
چه زیبا گفته‌اند و می‌شنویم که «بسیار سفر باید تا پخته شود خامی»
و «سفر بهترین آموزگار» و «حکمت سبک‌ترین بار سفر است». در این
فصل زیبا و فضای بهاری، خانواده‌ها و کودکان سفرهایی کوتاه یا طولانی
تجربه می‌کنند. چه خوب که به نقش و اهمیت و جایگاه سفر کردن همراه
فرزندانتان بیشتر بیندیشیم تا خاطره‌هایی دل‌نشین و فراموش‌نشده
برایشان به یادگار بگذاریم و در تفریح با شادی یاد بگیرند.

این ضرب‌المثل‌های حکیمانه از اهمیت و ثمربخشی سفر و
مسافرت کردن حکایت می‌کنند. سفر کردن با خانواده علاوه بر کسب
تجربه جدید، مشاهده چشم‌اندازها و طبیعت، انسان‌ها و محیط
آمادگی برای ادامه زندگی لذت‌بخش را به ارمغان می‌آورد. چه
بسیار تفریحات و سفرهای خانوادگی، یا با دوستان و آشنایان
که نتیجه‌اش بنا نهادن قرار جدید ذهنی برای تغییر و ارتقا
و بهبود و فعالیت بیشتر بوده است. به نظر می‌رسد با
تغییرات ساختاری جوامع و تغییر سبک زندگی
خانواده‌ها، شوق سفرهای جمعی خانوادگی و با
دوستان کمتر شده است و افراد یا به تنهایی
یا بدون خانواده سفر می‌کنند و به اصطلاح
مجردی کوله‌بار سفر را می‌بندند. بودن در
سفر همراه گروه دوستان، آشنایان
و خانواده محاسن بسیاری
دارد و لازم است
در طی سال

پیش‌بینی‌هایی صورت گیرد و

برای سفرهای دسته‌جمعی، دیدن موزه‌ها، مکان‌های تاریخی، محیط‌های تازه و غیره برنامه‌ریزی شود. سفر و شوق جمع کردن وسایل، تدارک امور و پیش‌بینی حوادث و اتفاقات قبل و بعد از سفر و طی آن، می‌تواند برای کودکان تجربه‌ای عمیق و پایدار باشد.

تدارک سفرها و دیدارهای جمعی نباید فقط در ایام خاص مثل سیزده‌بدر (روز طبیعت) صورت گیرد، بلکه اگر بتوانیم بین کار و فعالیت و استراحت در زندگی‌مان توازن و تعادلی پدید آوریم، از موقعیت‌های مختلف و زمان‌های مرده می‌توانیم استفاده کنیم و اوقاتی فرحبخش و لذت‌بخش برای خود و فرزندان و دوستان و آشنایان بسازیم. در این سفرهاست که می‌توانیم با فراغ‌بال و به دور از تنش‌های کاری زیباتر ببینیم و ببندیشیم و برای کار و فعالیت‌های بیشتر در زندگی آمادگی پیدا کنیم و شادی و نشاط را تجربه کنیم. چنان‌چه دشواری‌ای هم پیش بیاید، قرار است همگان تجربه کنند و برخورد با مسائل و مشکلات را یاد بگیرند و به ویژه در «روز طبیعت» از این فرصت ارزنده بهره‌فراوان ببرند.

... و اما سالی که گذشت برای فصل‌نامه‌ی رشد پیش‌دبستانی و مخاطبان آن سالی نیکو و پربرت بود. نشست‌ها و میزگردها و هم‌اندیشی‌ها توانست صفحات خوبی از مجله را پر کند که بدون همیاری و انگیزه و مشارکت شما نمی‌توانست حاصلی موفقیت‌آمیز داشته باشد. از همه‌ی کارشناسان، دانشجویان و اعضای هیئت تحریریه و علاقه‌مندان که با آثار و نوشته‌های خود مجله را یاری می‌دهند و با پیشنهادهایشان آن را بهبود می‌بخشند و زینت می‌دهند، سپاسگزارم و امید فراوان دارم که در سال نو نیز از کمک و اندیشه‌های همگان بهره‌مند شویم.

در فصل بهار، مناسبت‌های زیبایی در گاه‌شمار وجود دارد که باید با زمان‌بندی، برنامه‌ریزی و تدارک مناسب به همراه کودکانمان از آن‌ها بهره ببریم. ولادت باسعادت حضرت زینب - سلام الله علیها - روز پرستار، روز سلامتی و روز جهانی بهداشت، بزرگداشت شاعران ارزنده‌ای چون عطار نیشابوری، سعدی شیرازی، روز معلم، روز زن، ولادت حضرت امام محمد باقر (ع) و امام محمدتقی (ع)، و در آخرین ماه فصل بهار نیز سالروز رحلت بنیان‌گذار انقلاب اسلامی حضرت آیت‌الله خمینی (ره) و مبعث حضرت رسول اکرم (ص) از روزهای گران‌قدری هستند که باید به اتفاق کودکان اندیشه‌ی پاک و زیبایی را برای کودکان ایجاد کنیم. مدیران و مربیان مراکز پیش‌دبستانی و سال‌های اولیه می‌توانند از این فرصت‌ها به نحو احسن استفاده کنند و برنامه‌های ارزنده‌ای را برای کودکان و خانواده‌ها تدارک ببینند.

و اما... آنچه نباید از ذهن دور بماند، جایگاه پراهمیت دوره‌ی کودکی و ضرورت توجه اساسی به سال‌های سرنوشت‌ساز

و پرمسئولیت آن است. باشد که در سال

۱۳۹۲، نیز بتوانیم در این مهم بکوشیم

و مطالب و آثار ارزشمندی را به

خوانندگان عرضه کنیم و به

کودکان زیباتر بنگریم.

قدردان همه‌ی عزیزان

سفر و شوق جمع کردن وسایل، تدارک امور
و پیش‌بینی حوادث و اتفاقات قبل و بعد از
سفر و طی آن، می‌تواند برای کودکان تجربه‌ای
عمیق و پایدار باشد

اشاره

در دیداری که معاون مشارکت‌های مردمی وزیر آموزش و پرورش، فرشته حشمتیان و مدیرکل آموزش‌های پیش دبستانی، فضل‌الله رفیع‌بخش با سردبیر و اعضای شورای برنامه‌ریزی مجله رشد آموزش پیش دبستانی داشتند، سخنان و دیدگاه‌هایی مطرح شد که بنا بر اهمیت آن‌ها، گزارش آن به محضر خوانندگان گرامی مجله ارائه می‌شود. در ابتدای این نشست، خانم دکتر مفیدی، استاد دانشگاه علامه طباطبائی و سردبیر مجله، به مقدماتی از کار مجله و روند آن اشاره کردند. در ادامه برای کسب آگاهی بیش‌تر از این دیدار، با ما همراه شوید.

گزارش: اصغر ندیری

نشست معاون وزیر آموزش و پرورش

با سردبیر و شورای برنامه‌ریزی مجله رشد آموزش پیش دبستانی درباره مسائل و مشکلات پیش دبستانی

پیش دبستانی، از حرف تا عمل!

مناطق محروم و دوزبانه نگاه خاصی دارند. اما دربارهٔ وظایف ما باید بگویم اطلاع‌رسانی مهم است. مخاطب مجلهٔ پیش‌دبستانی دوست دارد مجله را در زمان مناسب به دست آورد. انتظار این است که مناطق گوناگون بتوانند به موقع مجلات را به دست آورند.»

مرتضی مجدفر، از اعضای شورای برنامه‌ریزی مجله، نیز دربارهٔ این دورهٔ تحصیلی اظهار کرد: «دورهٔ پیش‌دبستانی فراز و نشیب‌های بسیاری

مردمی است که باید دید چه تأثیری در کار این مراکز خواهد داشت. به نظر من، مشارکت‌های مردمی می‌تواند جایگاه خوبی بیابد؛ به شرط آن که با برنامه‌ریزی اصولی پیش برود. البته در این زمینه سؤالاتی به ذهن متبادر می‌شود از جمله این که آیا هدف‌ها و برنامه‌های فعلی تحت تأثیر تحول قرار خواهد گرفت؟ دیگر این که این نهادها چه برنامه‌ای برای ادارهٔ این مراکز دارند؟ آرزوی من این است که نهادهایی

مخاطبان و مشارکت‌ها

دکتر مفیدی دربارهٔ شکل‌گیری مجله و مخاطبان آن گفت: «مطالب مجله در قالب دوره‌ای یک‌ساله و البته برای چهار شماره تنظیم می‌شود. مدیران و مربیان، دانشجویان و کارشناسان این رشته و خانواده‌ها مخاطبان اصلی ما هستند. ما به مخاطبان و خوانندگان مجله، اطلاعات علمی دانشگاه‌ها و کتاب‌ها و کارهای پژوهشی در زمینهٔ آموزش پیش‌دبستان را ارائه می‌کنیم.

من در یادداشت‌های خود به عنوان سردبیر در این مجله از مربی‌ها به عنوان «مظلومان خاموش» یاد می‌کنم. شخصیت مربی باید حفظ شود. به نظر من این افراد امنیت شغلی ندارند. آن‌ها انسان‌ها را از سال‌های کودکی تربیت می‌کنند. این‌ها هم معلم هستند و باید معلم‌های قوی‌تری باشند. باید به مربیان هویت بخشید

داشت اما بالاخره اساس‌نامه‌اش تصویب شد و امروز ما شاهد آن هستیم که از لحاظ محتوا، بی‌برنامگی‌های آن رفع شده است.

آموزش و پرورش با پا پیش گذاشتن و ارائهٔ هدف و راهنمای برنامه مانند زبان‌آموزی و برنامهٔ انس با قرآن، توانست عقبه‌ای مستحکم در مقابل نهادهای دیگر ایجاد کند.

از کارهای دیگر آموزش و پرورش و دفتر انتشارات و تکنولوژی آموزشی کارشناسی هزار کتاب در حوزهٔ پیش‌دبستان است که آشفتگی در بازار کتاب‌های آموزشی این حوزه را به حداقل می‌رساند. از نکات مثبت دیگر همکاری دانشگاه است که جای خوشحالی است.»

مسعود تهرانی فرجاد، از اعضای شورای برنامه‌ریزی مجله، درخصوص

این مدیریت را به عهده بگیرند که هم نیروی انسانی تربیت کنند و هم پاسخ‌گوی محتوا و ارزیابی آن باشند. این‌ها نگاه کلانی است که با توجه به سند چشم‌انداز و سیاست‌های کلان در حقیقت نمی‌توان نگاه خُرد به آن‌ها داشت.»

مرتضی طاهری عضو شورای برنامه‌ریزی مجله، پس از سخنان مقدماتی دکتر مفیدی با ذکر خیر از فعالیت‌های وی، ایشان را «مادر پیش‌دبستانی» معرفی کرد و گفت: «دکتر مفیدی سال‌ها مدیر دفتر کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی بوده و از سال ۱۳۶۰ هم با شورای انقلاب فرهنگی همکاری داشته‌اند و چون دغدغهٔ پیش‌دبستانی دارند، در این زمینه تحقیقاتی انجام داده و کتاب‌های خوبی نوشته‌اند و به بحث

با توجه به انعکاس مطالب مجله و همین‌طور بازخورد مطلوب از مخاطبان دریافتیم که شمارگان مجله باید افزایش یابد. این بدان معنی است که با توجه به هدف‌های خود به آن حدی که خوانندگان مجله می‌خواهند، رسیده‌ایم و رضایت آن‌ها را جلب کرده‌ایم.»

استاد دانشگاه علامه طباطبایی هم‌چنین به روند معرفی پیش‌گامان و محققان این رشته در مجله پرداخت و به شتاب گرفتن اطلاع‌رسانی‌های بومی، ملی و فراملی اشاره کرد.

سپس به تلاش متولیان آموزش پیش‌دبستانی از جمله بهزیستی و آموزش و پرورش اشاره کرد و کار خاصی که دفتر انتشارات و تکنولوژی آموزشی در این راه انجام می‌دهند، پرداخت. وی افزود: «تازه‌ترین بحث‌ها سپردن امور پیش‌دبستانی به نهادهای

حشمتیان: طرحی در مجلس شورای اسلامی وجود دارد که می‌گوید اگر زمانی دورهٔ پیش‌دبستانی رسمی شد، آموزش و پرورش شرایط جذب و استخدام را اعلام کند و انجام دهد. البته همهٔ این‌ها مشروط است و فعلاً عملی نشده است

واگذاری مدیریت و ادارهٔ پیش‌دبستانی به بخش خصوصی گفت: «در گزارش‌ها و دستورالعمل‌ها مطرح شده است که علناً پیش‌دبستان به بخش خصوصی واگذار شود. برخی می‌گویند کودکان بعد از ظهرها به این محل‌ها آورده شوند که به نظر من غیر کارشناسی و در واقع رفع مسئولیت است.

الان در خوزستان و برخی استان‌های مرزی حدود ۷۰ هزار نوآموز پیش‌دبستانی وجود دارد اما مدارس یا مراکز غیرانتفاعی، فقط پنج تا شش هزار نفر را جذب کرده‌اند و در واقع نود درصد کودکان در مراکز دولتی هستند. یعنی اگر خصوصی‌سازی شود، نود درصد بچه‌ها نمی‌توانند به مراکز پیش‌دبستانی غیردولتی بروند.

درخصوص فعالیت‌های قرآنی نیز ما تلاش‌ها و برنامه‌های بسیاری داشته‌ایم که با توجه به مصوبه‌ها یا تصمیم‌گیری‌ها به صلاح نیست، نادیده گرفته شود.»

طاهری در ادامه، به نگرانی خانواده‌ها اشاره کرد و گفت: «یکی از همکاران، فرزند خود را برای ثبت‌نام به آموزشگاهی دولتی برده است که مسئولان مدرسه گفته‌اند جا نداریم. سپس به جایی رفته‌اند که برای ثبت‌نام مبلغ قابل توجهی خواسته‌اند و آن‌ها نیز توان پرداخت آن را ندارند. در حالی که اگر کودک وارد پیش‌دبستانی نشود،

برای ورود به ابتدایی دچار مشکل می‌شود!»

پیش‌دبستانی؛ دولتی یا غیردولتی

دکتر مفیدی با تشکر از کسانی که سخن گفتند، از خانم فرشته حشمتیان هم خواست که دیدگاه خود را بیان کند. او گفت که تنها ده درصد مدارس غیردولتی هستند و توفیقات خوبی هم داشته‌اند. هم‌چنین ادامه داد: «تلاش‌ها در راستای چابک‌سازی و کوچک‌سازی ساختارهای دولتی است. در آموزش و پرورش نیز اقداماتی در زمینهٔ تحول در حال شکل‌گیری است و اینکه مأموریت‌ها به هم نزدیک‌تر شود. حال با توجه به خصوصی‌سازی و نقش مردم باید گفت که توفیق داشته‌ایم و این اقدامات حتی به تحکیم بنیاد خانواده و پررنگ کردن نقش افراد خانواده انجامیده است.»

خانم حشمتیان گفت: «امسال طی بررسی‌هایی به این نتیجه رسیدیم که مراکز پیش‌دبستانی هم در قانون، غیردولتی به شمار می‌آیند. مستند این موضوع هم تبصرهٔ مادهٔ ۹ قانون مدارس و مراکز غیردولتی، مصوبهٔ اصلاحیهٔ سال ۸۷ در مجلس شورای اسلامی است.

حال اگر اصلاح ساختاری صورت گرفته، اصلاح محتوایی هم از آن متأثر است. اعتقاد ما بر این است که یک

مجموعهٔ وسیع با مأموریت اثرگذار، از نوآموز پیش‌دبستانی تا سال‌خوردگان داریم که به حمایت و نظارت نیاز دارند. اگر اشکالی در کار هست، باید ضمن بررسی دقیق سیاست‌گذاری درستی انجام دهیم.»

خانم حشمتیان در ادامه افزود: «پیش‌دبستانی در دوره‌های رسمی آموزشی جایگاهی ندارد اما توسعهٔ مراکز پیش‌دبستانی یکی از اهداف اصلی ماست. دفتر پیش‌دبستانی با توجه به مفاد سند تحول بنیادین در زمان وزارت آقای حاجی‌بابایی تشکیل شده است. سیاست امروز وزارتخانه این است که دورهٔ پیش‌دبستان دوره‌ای ضروری است.

اما در خصوص مربیان پیش‌دبستانی عرض می‌کنم در شیوهٔ غیردولتی، تمام مربیان پیش‌دبستانی می‌توانند در صورت داشتن شرایط مؤسس باشند. ما به همهٔ مدارس مجوز داده‌ایم که اگر در ساختمان خود فضای لازم را دارند، پیش‌دبستانی را فعال نگه دارند. الان ما گزارش‌هایی داریم که در مراکز پیش‌دبستانی همان مبلغ ۳۰۰ هزار تومان را دریافت می‌کنند. حتی در مناطق محروم با تأمین اعتبارهایی که شده است، حمایت دولت وجود دارد.»

خانم حشمتیان به آموزش مربیان اشاره کرد و گفت: «سامان‌دهی مربیان و آموزش آن‌ها به قوت خود باقی است

چرخه باطلی است. چرا دانشگاه‌ها این رشته را دایر می‌کنند؟ چرا کارشناس تربیت می‌کنند؟ به جایگاه این امر در دنیا نگاه کنید؛ ما که نباید عقب بمانیم. جامعه ما می‌خواهد پیشرو و الگو باشد. اگر دانشگاه و وزارت علوم این کار را قبول دارد آموزش و پرورش به گونه‌ای عمل کند که خانواده‌ها بلا تکلیف نباشند.»

رفیع بخش، مدیرکل دفتر آموزش پیش‌دبستانی، درخصوص سند تحول و تأکید و ارتباط آن با دوره پیش‌دبستان گفت: «شورای عالی آموزش و پرورش بنبند سند تحول را بررسی کرده است و در اجرایی شدن آن می‌کوشد.» در ارتباط با پیش‌دبستان دو پیشنهاد هست. یکی بازنگری در محتوا و دیگر رایگان شدن دوره پیش‌دبستان. در این زمینه پیشنهادهایی ارائه و وضعیت مناطق مرزی و کمتر توسعه‌یافته و عشایری را از نظر دغدغه‌های اقتصادی و اجتماعی توضیح داده شده است تا تصمیمات و تغییرات در یک دوره زمانی پنج‌ساله اتفاق بیفتد؛ زیرا به نظر من زیرساخت‌های آن فراهم است. به هر حال این قضیه دو وجه دارد: هم باید از نظر سند تحول دوره پیش‌دبستان توسعه و ترمیم یابد و هم تا حد ممکن با مشارکت مردم و

مراکز، افراد گاهی خودشان اجتهاد می‌کنند. الان آمار درخواست تأسیس مراکز پیش‌دبستانی حدود ده هزار مورد است و مجوزهای صادر شده بیش از شش هزار فقره بوده است؟

دکتر مفیدی، با توجه به صحبت‌های خانم حشمتیان به آثار رفع ابهام بر اثر اطلاع‌رسانی صحیح اشاره و درخواست کرد به سؤال‌ها و ابهامات افراد در این زمینه از راه‌های مختلف پاسخ داده شود و افزود: به نظر من قانع‌کننده نیست که آموزش ابتدایی می‌تواند برای پیش‌دبستانی تولید محتوا کند. تربیت نیروی انسانی هم باید روش‌مند و با برنامه‌ریزی باشد. جایگاه این دوره باید مستحکم و مستقل باشد.»

دوره غیرالزامی!

رفیع بخش مدیرکل دفتر آموزش پیش‌دبستانی به تعداد مربیان پیش‌دبستان کشور اشاره کرد و گفت: «الآن حدود ۲۵ هزار مربی داریم که حدود ۲۰ هزار نفر از آنان مشغول شده‌اند. دوره پیش‌دبستانی دوره‌ای غیرالزامی است و تأمین نیروی انسانی آن از مهم‌ترین برنامه‌هاست اما در سازمان‌دهی دولتی این موضوع لحاظ نشده است. دیده می‌شود که مربی جذب می‌شود و بعد از دوره پیش‌دبستان خارج می‌شود. به این صورت آیا نیاز پیش‌دبستان مرتفع خواهد شد؟ باید اتفاقی بیفتد تا این چرخه از بین برود. البته به مربیان باید حق داد. من هم اگر در جایی کار می‌کردم که نمی‌دانستم از لحاظ استخدامی چه اتفاقی خواهد افتاد، در واقع با عدم امنیت شغلی مواجه می‌شدم.» دکتر مفیدی با اشاره به نادرست بودن این چرخه افزود: «این چرخه،

و در شیوه‌نامه، اولویت با مربیان با سابقه است.» وی به اهمیت رسانه‌ها و ارتباطات خبری اشاره کرد و گفت: «مجله رشد پیش‌دبستان در اطلاع‌رسانی خوب بوده است و من دوست دارم در تعاملی اثرگذار مجله پیوند با رشد دانش‌آموز و معلم پیوستگی و همکاری داشته باشد. یعنی در حالی که با دانش‌آموز و معلم صحبت می‌کنیم، به سمت رشد اولیا هم برویم.»

وی در مورد استخدام و بیمه مربیان پیش‌دبستانی افزود: «در طرحی که در مجلس شورای اسلامی مطرح شده است، تعهدی برای استخدام وجود ندارد. اگر زمانی این دوره در آموزش و پرورش به رسمیت شناخته شود و فرصت جذب نیرو به وجود آید، می‌توان این افراد را استخدام کرد. از نظر بیمه نیز مؤسسان، افراد تمام‌وقت خود را بیمه می‌کنند.»

حشمتیان درباره چالش‌های پیش‌رو گفت: «ممکن است چالش‌ها بسیار باشد. باید در جلسات خودمان به تولید فکر نیز بپردازیم و درباره تولید محتوا نیازسنجی کنیم. تراوش ذهنی شورا یا جمع کارشناسان به برون‌رفت از مشکلات کمک خواهد کرد. در ارتباط با یاری مجله رشد پیش‌دبستانی هم عرض می‌کنم که نیازسنجی در ارتقای محتوا مهم است.»

حشمتیان درباره اهمیت سال ۹۱ و تأکیدات مقام معظم رهبری مطالبی گفت و به اجرای سند تحول اشاره کرد. او همچنین افزود: «در این سال پیش‌بینی ما این بود که نه تنها کاهش نوآموز نداشته باشیم بلکه گسترش کار را نیز جزو برنامه‌های خود قرار دادیم. دیگر اینکه گستره کاری ما در تهران نمود بیشتری دارد و اگر مشکلی نیز هست به نحوه اطلاع‌رسانی برمی‌گردد. یعنی در بحث دولتی یا غیردولتی شدن

بخش غیردولتی پیش برود. اساس نامه تشکیل مراکز پیش دبستانی می گوید که این آموزشگاه ها یا غیردولتی هستند یا دولتی و با مشارکت مردم، ماده ۹ قانون تأسیس مدارس غیردولتی هم با صراحت آموزش و پرورش را مکلف به صدور مجوز برای فعالیت های آنها کرده است.

با این که مجلس شورای اسلامی هیچ گونه مصوبه ای مبنی بر الزامی بودن این دوره ندارد ظرفیت هایی وجود دارد که می توانیم در کشور پیش دبستان ها را به رشد ۹۰ درصدی برسانیم.

سردبیر مجله رشد آموزش پیش دبستانی درباره سابقه پیش دبستانی صحبت کرد و گفت: «واقعاً اگر مصوبه ای نیست و آگاهی یا نظری وجود ندارد، چگونه می شود دنباله این کار را گرفت؟»

البته اگر دفتر پیش دبستانی می خواهد کارش را شروع کند و ادامه دهد، باید با استواری و از جایی روشن آغاز کند. تحقیقات می گوید باید روی اصول کار کرد و با جدیت این موضوع را دنبال کرد.

در دنیا هم بخش دولتی و هم غیردولتی مشغول این برنامه ها هستند. در همه جا هدف از اجرای برنامه ها محرومیت زدایی است. نباید سرنوشت این دوره مانند پیش دانشگاهی شود. زمانی ملاحظه کردید که رشته مشاوره در برنامه ها بود و آن را تعطیل کردند و در ادامه پیامدهای آن را دیدید.

خوب حالا تصمیماتی گرفته شده اما این که آیا مراکز پیش دبستانی دولتی هستند یا غیردولتی، شفاف نیست. به نظر من پاره ای از تصمیم ها به ضرر کسانی است که می خواهند فرزندشان به درستی رشد کند. مرکز یا دوره ای که هویت مشخص

ندارد، ساختار روشنی ندارد و نظارت آن بر عهده جایی و تربیت نیروی به عهده محلی دیگر است، طبیعتاً زیر سؤال می رود. خوب است مسئولان این بخش با مشورت بیشتر کارهایشان را انجام دهند.

تهرانی فرجاد، از اعضای شورای مجله رشد پیش دبستانی، به هدف چهارم سند تحول و تقویت بنیان خانواده و افزایش میزان مشارکت خانواده ها در فعالیت های آموزشی و تربیتی در مدرسه اشاره کرد و گفت: «برگزاری دوره های آموزشی اثربخش و عرضه خدمات مشاوره به خانواده ها از میزان آسیب ها می کاهد. تربیت کودکان مورد نیاز خانواده است. به این صورت ما به هدف پنجم سند تحول و تأمین و بسط عدالت آموزشی با کیفیت در کل کشور خواهیم رسید.»

رفیع بخش با توجه به بخش عدالت آموزشی و مناطق و دانش آموزان دوزبانه، به تخصیص دومیلیارد تومان بودجه برای این بخش سخن گفت و افزود: «حتی برای مناطق ۱۸ و ۱۹ تهران هم بودجه منظور شده است. برای جذب حداکثری نواآموزان ۲۷۵ میلیون تومان اختصاص یافته است. هم چنین برای توسعه کمی کلاس های آمادگی مناطق شهری به طور خاص یک میلیارد تومان اعتبار در نظر گرفته ایم. یکی دیگر از کارها برگزاری دوره ارتقای سطح علمی و مهارت های نیروی انسانی (مربیان) بوده که به ازای هر مربی چهل ساعت و هر ساعت ۱۰۰۰ تومان بوده است. در این رهگذر، از ارتقای آگاهی والدین پیش دبستانی هم غافل نبودیم.

درخصوص مراکز غیردولتی شهری باید بگویم خود تهران هم منطقه کم برخوردار دارد. منطقه ۱۷

را در نظر بگیرید. با عنایت به طرح محرومیت زدایی، در این منطقه برای نمونه حتی یک مرکز غیردولتی پیدا نمی شود.

از اقدامات دیگر ما تأمین کسری بیمه مربیان بود. مربیان چه به طور خویش فرما یا توسط مؤسس، براساس میزان ساعت کار بیمه می شوند؛ یعنی حداکثر بیست ساعت، اما طبق قانون کار که ساعت کاری ۴۴ ساعت است، بقیه از طریق ما پرداخت می شود.»

دکترمفیدی پس از شنیدن سخنان آقای رفیع بخش گفت: «من در یادداشت های خود به عنوان سردبیر در این مجله از مربی ها به عنوان «مظلومان خاموش» یاد می کنم. شخصیت مربی باید حفظ شود. به نظر من این افراد امنیت شغلی ندارند. آنها انسان ها را از سال های کودکی تربیت می کنند. این ها هم معلم هستند و باید معلم های قوی تری باشند. باید به مربیان هویت بخشید. باید بیمه آنها کامل باشد. بخش غیردولتی برای صرفه جویی گاهی نیروی ثابت نمی گیرد. حقوق این مربی ها حتی با مدرک لیسانس یا بالاتر مکفی نیست.»

رفیع بخش در تکمیل وضعیت مربی ها افزود: «ما از هیچ تلاشی در ارتقای پیش دبستان فروگذار نکرده ایم. امیدواریم خلأهای قانونی برداشته شود.»

دکترمفیدی در پایان این گفت و گو به جایگاه پیش دبستان در سند تحول، نگاهی دوباره انداخت و ضمن جمع بندی و اظهار امیدواری کرد که ابهام ها در این زمینه رفع شود و افزود: «امروز آن چه هست لزوماً آن چیزی نیست که باید به آن عمل می شد.» او در پایان از همه شرکت کنندگان این نشست تشکر کرد.

به دنبال طرح موضوع «تأثیر فضاهای آموزشی بر تربیت کودکان» و طراحی و ترکیب چیدمان آن‌ها با برنامه‌های تربیتی، اینک به پیشنهادی دیگر در این زمینه خواهیم پرداخت:

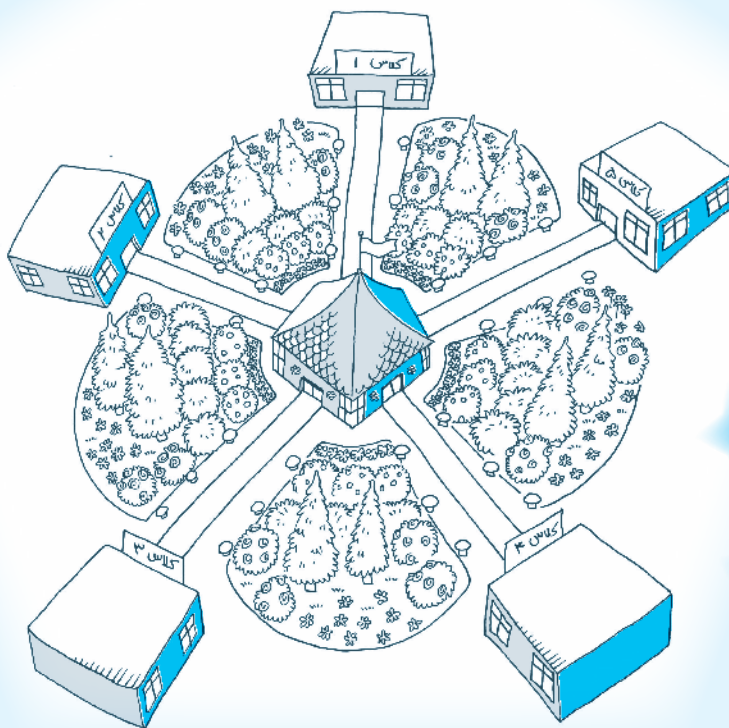
نیایش، از گرایش‌های متعالی و فطری انسان است و همچون سایر ابعاد فطرت بذری است که باید پرورش یابد و شکوفا شود. از سوی دیگر، کودکان پیش‌دبستانی هنوز به سن «تکلیف» (و به تعبیر شایسته‌تر، «تشریف» به معنای شرافت بار یافتن به پیشگاه الهی و بندگی حضرت حق) نرسیده‌اند و به کسب آمادگی برای ورود به این وادی در سال‌های بعد و سنین بالاتر می‌پردازند. از این‌رو، برنامه‌ریزی برای گام‌های مقدماتی در این زمینه ضروری است و تأکید می‌کنیم که در این جا هدف اصلی چیزی جز تمرین و انس و آموزش کودکان نیست.

در این طرح، مکان و فضایی که برای انس، آموزش و تمرین کودکان برای نماز و نیایش در نظر گرفته شده است، در میانه فضاهای کلاسی و محصور بین باغچه‌ها و فضای سبز و باطراوت مناسب با اقلیم - قرار دارد و راهروی ارتباطی بین هر کلاس و آن فضا مستقیم است. به‌طوری که نمازخانه، درهای متعدد دارد و ورود و خروج آسان و سریع کودکان را از آن ممکن می‌سازد. فضای یاد شده منحصر به هدف مزبور نیست و برنامه دیگری را نیز دنبال می‌کند و آن هم کتابخانه‌ای کودکانه است که با تجهیزات متناسب می‌تواند انس کودکان را با کتاب و کتابخوانی فراهم سازد. بدون شک نما و طراحی داخلی آن باید جذاب، کودکانه و در عین حال ساده باشد.

نیایش‌فرشتگان

مرتضی طاهری

در افق دور دست

طرح کلی فضای مورد اشاره به این شکل است.

در برنامه‌های تمرینی کودکان، لازم نیست کودکان حتماً هنگام اذان ظهر در نمازخانه تشریف بیاورند؛ به‌ویژه آنکه معمولاً در ساعات مزبور نیز بچه‌ها در مدرسه حضور ندارند. بلکه در هر زمان و ساعتی که مدیر و مربیان صلاح بدانند و چه بهتر که در زمان‌های مناسبی و ایام الله (اعم از دینی و ملی) کودکان را به این فضای چند منظوره هدایت کنیم و شور و نشاط برنامه‌ها را با نیایش و نماز آموزشی و استفاده از کتاب‌ها و مجلات مصور و کودکانه همراه و حلاوت این حضور را در کام جان آنان ماندگار و تثبیت نماییم.

چه بگویم از بهار...
کودکم شاهد بود...
گردشی در طبیعت...
- کودکم می شنود از بهار طبیعت،

زیبایی و بالندگی، تازگی و نو شدن، تولد گل ها و
تغییر حیوانات، پرندگان و همه آنچه در پیرامون خویش می بیند.
- از خود پرسیدم، چه بگویم از بهار برای او که خود در حال تغییر و رشد
و نوآوری است؟

چه بگویم از بهار...

- با هم دانه کاشتیم؛ او هر روز شاهد تغییر و دگرگون شدن دانه ها بود، رشد
و بزرگی دانه و تبدیل آن به جوانه و برگ و سبزینگی اش مایه شادی اش شد.
انبوهی برگ ها و سبزی آن ها را دید و تبدیل دانه و جوانه به برگ و برگ ها
و گیاهی سرسبز را شاهد بود.

- با هم خانه تکانی کردیم؛ تمیزی و سرزندگی و جابه جایی
را مشاهده کرد. شرکت کردن در کارها جسم و روح او را به
تحرك واداشت و نگاه نو به طبیعت خانه و محیط را شاهد
بود.

- با هم خرید کردیم؛ زیبایی و جنب و جوش تغییر
قبل و بعد و آن و این را تجربه کرد. لباس نو، کفش نو،
جوراب نو، خرید هدیه برای دوست و آشنا، مادر بزرگ و
پدر بزرگ و عزیزان و احترام به سنت ها را
تجربه کرد.

- با هم سفره عید را چیدیم؛
صحبت از سین ها و هفت سین،
چرایی و دلیل بودن آن ها را در
سفره تحویل سال شنید. حس
دیدن چیزهای تازه را در سفره عید و
ترکیب آن ها را بر سر میز و به
شکل نو تجربه کرد.

دکتر مرجان گودرزی

همراه با مؤسسه همنا

اشاره

همنا برای تعمیق تجربه‌ها و ایجاد نظریه‌های نوین برنامه‌ها و دوره‌هایی را در زمینه فراگیری طراحی و برگزار می‌کند. اولویت آموزشی این برنامه‌ها به‌طور هم‌زمان تقویت مربیان در ارتباط آگاهانه و مؤثر با کودکان، تغییر نگرش اولیا نسبت به کودک و رشد او و حمایت از کودک در زمینه شناخت خود، دغدغه‌هایش و تمرین مسیر پرداختن به این دغدغه‌هاست. اگر مربی و ولی نگاهی تیزبین برای شکار موقعیت‌های ساده یا پیچیده زندگی داشته باشند، تفکیک‌ها کنار می‌روند و زندگی روی دیگر خود را که لحظات کشف است به ما می‌نمایاند. این تیزبینی نیازمند تمرین و دیدن دقیق لحظات تعامل با کودک در آیینۀ کودکی است که باز خورد نگرش، کلام، کنش و واکنش‌هایمان را به وضوح نشان می‌دهد. همنا به منظور باز شدن چشم‌ها به روی آیینۀ دوره‌هایی برای اولیا و مربیان برگزار می‌کند تا در هم‌افزایی در پیچه‌های جدیدی را به سوی خود گشوده بیابیم.

برای نزدیک شدن به حقیقت رشد، همایش و دوره برگزار می‌کند. ارتباط مداوم و به‌روز با صاحب‌نظران داخلی و خارجی و مستند کردن تمامی فرایندها، همچنین ایجاد زمینه‌های همکاری و هم‌افزایی میان علاقه‌مندان، دانشجویان، استادان و افراد و اندیشه‌های آفرینشگر از فعالیت‌های همناست. این مؤسسه برای برقراری ارتباط از امکانات حضوری و مجازی به صورت تعاملی استفاده می‌کند.

a.taraghijah@
gmail.com

زیبایی چرخیدن ماهی‌های قرمز در تنگ بلور و شعله شمع و آیینۀ قرآن و بوی اسپند تازه روح تازه‌ای در او دمید. با خود گفتم قطعاً تغییر را با نغمه «یا مقلب القلوب و الابصار» او هم حس کرده است. - با هم سفر کردیم به شمال؛ دیدن دوست و آشنا، مادر بزرگ (عزیز جون) و پدر بزرگ، (بابا قنبر)، چهره‌های خندان و دست‌های مهربان آن‌ها را به هنگام دادن بهارانه و شاد باش بهار شاهد بود. - خوردن خوراکی، آجیل و شیرینی با هم و دید و بازدیدها را شاهد بود. حرف‌های تمیز و تازه، تغییر آب و هوا و بوی گل و گیاه را تجربه کرد. شنیدن از بچه‌های دایی، شغل تازه‌امو، تمام شدن درس عمه، تولد پسر و دختر کوچک فامیل و بزرگ‌تر شدن، قبول شدن، موفقیت‌ها و تغییرات نو تجربه‌ای روحی و ذهنی را برایش فراهم آورد. - هنگام فراغت، انجام دادن کارها و تکالیف نوروزی‌اش را تجربه کرد. تکالیفی تازه و به شکلی نو و مهم‌تر، چند روزی نبودن در مدرسه و در کنار کودکان و بزرگان و آماده شدن برای بعد از تعطیلات را تجربه کرد.

- چه بگویم از بهار که کودکم همه گفتنی‌ها را با تجربه با هم بودن شاهد شد و شاید این احساس او را من بیشتر تجربه کردم که سال آینده چه خواهد شد...

حیرت و سؤال بدون جواب او را که گویی در ذهنش غوغایی پدید آورد، تنها من حس کردم. زمانی که در آغوش بزرگان خانواده، آدم‌های خیلی بزرگ‌تر از خود، مادر بزرگ‌ها، پدر بزرگ‌ها و پیران و سالمندان جای می‌گرفت و او را می‌بوییدند و دست نوازش آن‌ها را تجربه می‌کرد، دیدن دستان چروک و چهره‌های پر از تغییرات سال‌ها، موی سفید و دیگر تفاوت‌های جوانان و پیران، اندیشه و سؤالی تازه را در ذهنش ایجاد کرد که آیا می‌شود زمان به عقب برگردد؟ همه می‌توانند دوباره جوان و تازه شوند؟ آیا می‌شود آن‌ها را هم در سال آینده، مثل امسال و یا حتی جوان‌تر و تازه‌تر دید...؟ این سؤال‌های اندیشمندانه را من تجربه کردم و من هم شاهد این حیرتم... چه بگویم از بهار..

آموزش پیش دبستانی در کره جنوبی

دکتر محمد آرمند
 مرضیه قاسمی راد

کلیدواژه‌ها: کره جنوبی، کودکان، برنامه آموزشی.

نقطه عطف مراقبت از کودک پیشرفت اصولی امکانات رفاهی در سال ۱۹۹۱ بود؛ زمانی که لایحه مراقبت از کودک تصویب شد. بعد از ابلاغ این قانون، امکانات رفاهی نگهداری از کودک در نحوه کیفیت مراقبت و کارکردهای آموزشی همچنین خدمات نگهداری از کودک فراهم شد. در حالی که آموزش کودکان در کشور تحت نظر وزارت آموزش، علوم و فناوری است، وزارت بهداشت و رفاه از امور مربوط به خدمات نگهداری از کودک حمایت می‌کند. (world data, ۲۰۱۱).

گونه‌های مراکز پیش دبستانی

برخی مراکز پیش دبستانی و نگهداری از کودکان به خردسالان با نیامندی‌های خاص نیز خدمت‌رسانی می‌کند. به مؤسسات آموزش خصوصی که این خدمات را عرضه می‌کنند هاگون گفته می‌شود. مراکز نگهداری کودکان موقعیت و امکان نگهداری از کودکان زیر شش سال را فراهم می‌کند. این مراکز را دولت، مقامات محلی (به صورت خصوصی) یا مؤسسات و شرکت‌هایی اداره می‌کنند که کودکان کارمندان خود را نگهداری می‌کنند و «وزارت بهداشت و رفاه» بر مدیریت و مسئولیت‌های آن‌ها نظارت دارد. این مراکز عموماً اتاق‌های بازی دارند (۲۰۰۴، OECD).

در سال ۲۰۰۵، حدود ۲۸۰۴ مرکز نگهداری کودک در کشور کره وجود داشت که به ۹۷۲۳۹۱ کودک تا پنج سال خدمت‌رسانی می‌کرد. بیش از ۹۵ درصد

از طریق موسیقی، نقاشی و ... کمک به بهبود روابط اجتماعی - پرورش احساس عشق نسبت به خانواده، دوستان و اطرافیان (۲۰۱۱، world data).

تاریخچه دوره پیش دبستانی

نخستین کودکانستان عمومی کره در سال ۱۹۷۶ تأسیس شد. از اوایل دهه ۱۹۸۰، آموزش دوران اولیه کودک به سرعت توسط حدود ۸۳۰۰ مراکز عمومی و خصوصی مرکز پیش دبستانی تأسیس شده از سال ۲۰۰۲ توسعه داده شد. گزارش وزارت آموزش و پرورش (۲۰۰۳)، نشان می‌دهد که در سال ۲۰۰۲، تعداد ۵۵۰۲۵۶ کودک در مراکز پیش دبستانی کره حضور داشته‌اند و ۲۹/۶ درصد از کودکانی که در محدوده سنی کودکانستان بوده‌اند، ثبت‌نام کرده‌اند. البته، «در مقایسه با گسترش چشمگیر امکانات رفاهی در زمینه نگهداری کودک، امکانات رفاهی مراکز پیش دبستانی در وضعیتی ثابت باقی مانده است.» (۲۰۰۴، OECD).

طبق آمار ملی، در سال ۲۰۰۸، حدود ۸۳۴۴ کودکانستان با ۵۳۷۸۲۲ کودک ثبت‌نام‌شده (که ۴۸ درصد آن‌ها دختر بودند) و ۳۴۶۰۱ معلم (که ۹۸/۳ درصد آن‌ها زنان بودند) وجود داشته است. نرخ ثبت‌نام کودکان سه تا پنج سال ۳۸ درصد برآورد شده بود. تعداد متوسط کودکان در هر کلاس ۲۱/۹ و نرخ متوسط کودکان/معلم ۱۵/۵۵۱ بوده است (۲۰۱۱، world data).

کره جنوبی یکی از کشورهای آسیای شرقی است که در نیمه جنوبی شبه جزیره کره قرار دارد. این کشور از شمال با کره شمالی و از غرب - از طریق دریای زرد - با چین همسایه است و در عین حال از جنوب شرقی، از طریق تنگه کره، با ژاپن ارتباط دارد.

موقعیت جغرافیایی

کره جنوبی کشوری نیمه کوهستانی است که ارتفاعات آن به طور عمده در نواحی مرکزی و شمال شرقی واقع شده‌اند. جلگه‌ها و جنگل‌هایی وسیع و فراوان خاک این سرزمین را پوشانده و آب‌وهوای آن گرم، مرطوب و پرباران است.

طی سال‌های ۱۹۱۰-۱۹۴۵ ژاپن بر این کشور تسلط داشت. در سال ۱۹۴۸، حکومت جمهوری در کره جنوبی پایه‌گذاری شد و در پانزدهم اوت همان سال، کره جنوبی شکل گرفت.

آموزش پیش دبستانی

دوره پیش دبستانی در کره جنوبی آموزش به کودکان سه تا پنج ساله را در برمی‌گیرد. هدف‌های آموزش پیش دبستانی در کره جنوبی عبارت‌اند از:

- ایجاد عادت‌هایی برای زندگی سالم
- کمک به رشد هماهنگ کودکان از جنبه جسمانی، مهارت‌های زبانی و خلاقیت کودکان

مربیان مراکز پیش دبستانی

میزان تحصیلات معلمان مراکز پیش دبستانی معمولاً فوق دیپلم یا لیسانس است. بسته به مکان و محل، مراکز پیش دبستانی برنامه‌های پاره‌وقت، نیمه‌وقت و تمام‌وقت ارائه می‌کنند که «وزارت آموزش و منابع انسانی» بر مدیریت مراکز پیش دبستانی نظارت دارد.

دانشگاه‌ها و مرکز آموزش عالی در کره جنوبی عهده‌دار آموزش به

معلمان هستند. علاوه بر این مراکز، دولت دانشگاه ملی تعلیم و تربیت کره را در سال ۱۹۸۵ تأسیس کرد.

این دانشگاه در زمینه‌هایی از قبیل هدایت تحقیقات بر

مراکز پیش دبستانی و مدارس

ابتدایی و راهنمایی، همچنین ارائه

این مراکز اتاق‌های بازی خانگی (۴۱/۹ درصد) خصوصی داشتند که به ۸۹/۱ درصد از کودکان خدمات عرضه می‌کرد. ۸۳/۳ درصد این مراکز در شهرستان‌ها و شهرها قرار داشت و ۱۶/۶ درصد در جوامع روستایی بودند. امکانات رفاهی مراکز نگهداری کودک به میزان ۳۹/۸ درصد از آن مراکزی است که کمتر از ۲۰ کودک دارند. امکانات رفاهی ملی یا دولتی تمایل بیشتری برای بزرگ‌تر شدن به میزان ۳۵/۴ درصد نسبت به انواع خصوصی آن - که از ۹۱-۶۶ کودک مراقبت می‌کنند - دارند. برحسب شایستگی‌های کارکنان، مراکز نگهداری کودک از دانش‌آموختگان

براساس

آمار یونسکو در سال

۲۰۰۵، در مجموع ۹۱ درصد از

کودکان کره‌ای در برنامه‌های مراقبت

و آموزش پیش از دبستان ثبت‌نام شده‌اند

و این آمار حاکی از آن است که تنها

۹ درصد از آن‌ها به این خدمات و

برنامه‌ها دسترسی ندارند

لیسانس

دانشکده‌ها

(۱۶/۶ درصد)،

دانش‌آموختگان

فوق دیپلم

دانشکده‌ها

(۵۹/۲ درصد)

و دانش‌آموختگان

دبیرستان‌ها (۲۴/۲)

درصد استفاده

می‌کنند (۲۰۱۱،

world data).

در خصوص مراکز پیش دبستانی ملی یا دولتی، ۵۶/۳ درصد از معلمان فارغ التحصیل لیسانس از دانشکده‌ها و دانشگاه‌ها هستند، در حالی که ۸۰ درصد معلمان مراکز پیش دبستانی خصوصی دانشجویان سال دوم یا سوم دانشکده‌ها می‌باشند. تفاوت موجود در سطح آموزشی این دو گروه از معلمان به سبب تفاوت در روش‌های استخدام است. معلمان مراکز پیش دبستانی ملی یا دولتی با آزمون ملی دشواری گزینش می‌شوند؛ در حالی که معلمان مراکز پیش دبستانی خصوصی به قبول شدن در آزمون یا مدرک لیسانس نیازی ندارند (world data, ۲۰۱۱).

اغلب کارکنان تمام وقت کار می‌کنند، اما درصدی از آن‌ها نیز به صورت پاره وقت در بخش مراقبت و آموزش و پرورش دوران اولیه کودکی مشغول به کارند. ساعات کار قانونی ۴۴ ساعت در هفته است؛ اما بسیاری از کارکنان بیش از این ساعت‌ها کار می‌کنند. قوانینی برای تأمین هزینه و حداقل سطح ارتقای کارکنان و توصیه‌هایی در باره ساعات سالانه آموزش ضمن خدمت برای آنان وجود دارد. برای مثال، هر سه سال یکبار معلمان جدید مراکز پیش دبستانی باید شصت ساعت و معلمان بخش مراقبت از کودکان چهل

آموزش‌های ضمن خدمت فعالیت می‌کنند. (۲۰۱۰، stateuniversity.com). معلمان مراکز پیش دبستانی در مراکز دولتی علاوه بر شایستگی در زمینه مراقبت و آموزش دوران اولیه کودکی، باید ویژگی‌ها و مشخصه‌های مربوط به یک کارمند دولتی را داشته باشند. همچنین نیروی انسانی (معلم کمکی، دستیار مربی و...) در برنامه‌های مراقبت و آموزش و پرورش دوران اولیه کودکی وجود دارد، (ضیایی نجف‌آبادی، ۱۳۸۶).

معلمان مراکز پیش دبستانی به طور معمول لیسانس دانشکده‌ها، دانشجویان سال سوم دانشکده‌های فنی و حرفه‌ای یا دانشکده‌های مشابه با گرایش آموزش پیش دبستانی هستند. تقریباً اغلب معلمان مراکز پیش دبستانی (۹۴/۷ درصد) دانش آموخته دانشکده‌ها هستند؛ ۲۱/۶ درصد آن‌ها لیسانس دانشکده‌ها و دانشگاه‌ها و هفتاد درصد دانشجویان سال دوم یا سوم دانشکده‌ها هستند.

**نخستین
کودستان خصوصی تقریباً
یک قرن پیش و اولین کودکستان
عمومی در سال ۱۹۷۶ در کره
تأسیس شد**

عادات ضروری برای زندگی روزمره و پرورش احساس عشق به خانواده، دوستان و همسایگان است. هم دولت هم بخش خصوصی این مراکز را اداره می‌کنند و در برخی مراکز به افراد با نیازهای خاص نیز خدمات ارائه می‌شود. این مراکز به‌طور تمام‌وقت یا نیمه‌وقت خدمت‌رسانی می‌کنند و میزان تحصیلات معلمان فوق‌دیپلم یا لیسانس است که دانشگاه‌ها به تعلیم و تربیت و سایر دانشگاه‌ها به تربیت نیروی انسانی این مراکز می‌پردازد.

منابع

۱. ضیایی نجف‌آبادی، سوسن (۱۳۸۶)؛ بررسی تطبیقی نظام آموزش و پرورش پیش‌دبستانی در کشورهای ایران، آمریکا، انگلیس و کره، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه علامه طباطبائی.
2. World Data on Education. 7th edition, 2010/11/ Republic of Korea
3. www.bookrags.com/research/south-korea-education-system-ema-2010
4. OECD Country Note Early Childhood Education and Care Policy
5. in the Republic of Korea. 2010
6. www.education.stateuniversity.com/pages/1406/South-Korea-TEACHING-PROFESSION.html/2010
7. www.bookrags.com/research/south-korea-education-system-ema-2010
8. www.ncee.org/Programs-affiliates/center-on-international-education-benchmarking/top-performing-countries/south-korea-overview/south-korea-system-and-school-organization/2010
9. www.hamshahronline.ir

کره برای تهیه غذاهای سنتی، خوراک‌های مختصر و زمان فعالیت، پیشنهادهایی داده می‌شود.

سه نوع برنامه آموزشی در مراکز پیش دبستانی وجود دارد. الف. برنامه آموزشی کودکان کشورهای ملی که معتبرترین و کاربردی‌ترین برنامه آموزشی است. این برنامه در سال ۱۹۶۹ شروع شد و دارای یک چرخه بازبینی پنج‌ساله است. ششمین اصلاح آن در اواخر سال ۲۰۰۰ صورت گرفته است و مفاد آن پنج حوزه یادگیری را تحت پوشش قرار می‌دهد (بهداشت جسمانی، تعامل اجتماعی، قدرت بیان، زبان و تحقیق) و در دو سطح تنظیم شده است. معلمان از این برنامه آموزشی با مراجعه به دوازده راهنمای تدریس شامل یک بازنگری سالانه - یکی برای هر ده موضوع و ماده‌هایی برای برنامه‌های تمام‌وقت - تبعیت می‌کنند. (OECD, ۲۰۰۴).

ب. مراکز پیش‌دبستانی نیم وقت که برنامه‌هایی نیم‌روزه دارند (از ساعت ۹-۱۴).

ج. مراکز پیش‌دبستانی با برنامه‌های گسترده (از ساعت ۷-۱۸). مراکز با برنامه‌های تمام‌وقت اغلب برای خانواده‌های شهری مورد استفاده قرار می‌گیرند؛ در صورتی که برنامه‌های نیمه‌وقت در خانواده‌های روستایی ترجیح داده می‌شوند (world data, ۲۰۱۱).

خلاصه و نتیجه‌گیری

مراکز پیش‌دبستانی در کشور کره جنوبی کودکان سه تا پنج ساله را پوشش می‌دهند. مهم‌ترین هدف‌های آموزش پیش‌دبستانی در آن کشور ایجاد عادت‌هایی برای یک زندگی سالم و پیشرفت جسمانی، تعادل، توسعه توانایی در درک دیگران و بیان ایده‌ها و دیدگاه‌ها با استفاده از زبان مناسب، موسیقی، حرکات موزون و نقاشی و توسعه

ساعت از دوره‌های ارتقای حرفه‌ای بهره‌مند شوند. علاوه بر آن، گذراندن ساعات بیشتر دوره‌های کارآموزی در ارتقای رتبه کارکنان مؤثر است. برای مثال، معلم سطح دو باید سی روز (۱۸۰ ساعت) بیشتر آموزش مهارتی ببیند تا به سطح یک ارتقا یابد. موقعیت کارکنان غیرآموزشی شاغل در بخش مراقبت و آموزش و پرورش دوران اولیه کودکی پایین است. در مقایسه با معلمان کودکان، کارکنان بخش مراقبت از کودکان ساعات کار طولانی‌تر (شصت ساعت در هفته برای کارکنان بخش مراقبت از کودکان در مقابل چهار ساعت در هفته برای معلمان کودکان) مسئولیت‌های بیشتر، تعطیلات کمتر و دستمزدهایی پایین‌تر دارند (یونسکو ۲۰۰۷، به نقل از ضیایی نجف‌آبادی، ۱۳۸۶).

برنامه‌های آموزشی

برنامه مراکز پیش‌دبستانی یکسان نیست. در بیشتر مدارس خصوصی کره زبان کره‌ای تدریس می‌شود، ولی تعداد زیادی از آن‌ها کلاس زبان انگلیسی نیز دارند. در برخی از مراکز پیش‌دبستانی تقریباً به‌طور کامل زبان انگلیسی تدریس می‌شود. برنامه‌های درسی دیگر شامل هنر، موسیقی و مهارت‌های گوناگون و ساده می‌شود.

برنامه آموزشی مراکز پیش‌دبستانی ملی به آموزش‌هایی درباره سلامت، جامعه، بیان، زبان و اکتشاف در زندگی روزمره با استفاده از مجموعه‌ای از فعالیت‌های متنوع و روش‌های تدریس تمرکز دارد. دولت برنامه‌هایی رایگان برای مراکز پیش‌دبستانی تمام‌وقت و همه کودکان کره‌ای فراهم می‌کند (certificationmap, ۲۰۱۰).

برنامه آموزشی مراکز پیش‌دبستانی بر قوانین و فرهنگ‌های سنتی تأکید می‌کند: مثلاً به تعداد زیادی از مؤسسات ECEC در

با کودکان خانه را تکان دهیم

نقش خانه تکانی در تربیت خانوادگی

دکتر مریم باریک‌بین

خانه

تکانی یکی از

رسوم زیبا و قدیمی

ایرانیان است. البته در

بعضی از کشورهای دیگر نیز

این رسم به نوعی وجود دارد و مردم

برای سال جدید یا هنگام برگزاری مراسم

خاص به تمیزکاری می‌پردازند. در ضمن،

با توجه به اینکه نظافت و پاکیزگی جزو

ایمان ما نیز تلقی می‌شود، به اهمیت آن

همیشه توجه داشته‌ایم. این رسم در گذشته

با مشارکت همه اعضای خانواده، فرزندان،

همسایه‌ها و اقوام صورت می‌گرفته و افراد

با همکاری و کمک یکدیگر به تمیزکاری

معابر، خانه‌ها، بام‌ها، زیرزمین، ظرف و

ظروف و محیط اطرافشان می‌پرداخته‌اند.

در گذشته، زیباسازی محیط خانه، دکان‌ها،

خیابان‌ها، بازارها و محله‌ها با شادی و شور

و شوق همگانی صورت می‌گرفت. علاوه بر

غبارروبی، گردگیری و زدودن آلودگی‌ها

نوعی غبارروبی هم در روح و روان صورت

می‌گرفته و آشتی

کردن‌ها، دید و بازدیدها

و دوستی‌ها در این ایام

که فضا تمیز و دل‌ها آرام‌تر

بوده، بیشتر رواج داشته است.

مسئله عمده در این روند این

است که با ورود فناوری و اشتغال

افراد خانواده و تغییر نظام سنتی

خانواده به مدرن و خانواده‌های گسترده

به هسته‌ای، فعالیت‌های همگان تغییر

کرده و بیگانگی، دوری و حرکات فردی

جایگزین حرکات و فعالیت‌های جمعی

و مشترک شده است. به همین جهت،

بسیاری از خانواده‌های امروزی ترجیح

می‌دهند که برای خانه‌تکانی و تمیزکاری

از کارگر، فرد کمکی یا نیروهای خدماتی

اجتماعی بهره‌مند شوند. انگار فکر می‌کنند

دیگر وقت این اعمال اشتراکی برای خود

و خانواده‌شان وجود ندارد. مطمئناً اگر به

نیات اولیه نیاکانمان توجه کنیم، درمی‌یابیم

که همیشه و به نوعی سعی داشته‌اند از

کلیدواژه‌ها: خانه تکانی، خانواده، نظام سنتی.

اگر به نیات اولیه نیاکانمان توجه کنیم، درمی‌یابیم که همیشه و به نوعی سعی داشته‌اند از فعالیت‌های زندگی جمعی برای ارتباط، دوستی، همکاری و هم‌فکری و مساعدت بهره‌گیری کنند و کارها را نیز با عنایت به ارضای نیازهای فردی و جمعی انجام دهند

**باید در مراسم خانه‌تکانی،
فرزندان را از خود دور نکنیم،
برای آنان تکالیف گوناگون و هر
چند کوچکی در نظر بگیریم
تا سهم خود را در کنار والدین
ایفا کنند و یاد بگیرند که
فعالیت‌های خانه و خانواده با
همراهی، هم‌فکری و مشارکت
به‌پیش می‌رود**

تبدیل امور لذت ببرند. در این موقعیت نیز نباید از دخترها یا پسرها به تنهایی کمک بخواهیم بلکه بدون اینکه نگرشی جنسیتی ایجاد کنیم، از همه فرزندان خود بخواهیم تا نقش خود را ایفا کنند. از آن‌ها در نحوه انجام دادن امور نظرخواهی کنیم، سلاقی آن‌ها را جویا شویم تا احساس کنند در کنار والدین نقش تعیین‌کننده و پرثمری دارند. زیرا خانه‌تکانی فقط وظیفه مادرها و دخترها نیست و همه باید در آن مشارکت داشته باشند. مطمئناً به این شیوه است که آن‌ها درس زندگی را می‌آموزند، مهارت‌ها را کسب می‌کنند و رفاقت و مهربانی را فرا می‌گیرند.

فعالیت‌های زندگی جمعی برای ارتباط، دوستی، همکاری و هم‌فکری و مساعدت بهره‌گیری کنند و کارها را نیز با عنایت به ارضای نیازهای فردی و جمعی انجام دهند. امروز که افراد به نوعی رفاه‌طلب شده‌اند و از مؤلفه‌های مشارکت جمعی غافل می‌مانند، مسلماً فرصت انتقال تربیت سنتی و خانوادگی و همراهی با یکدیگر را از خود و فرزندان می‌گیرند و به آن‌ها فرصت نمی‌دهند تا از بودن با یکدیگر در فعالیت‌های جمعی و خانوادگی لذت ببرند. چه خوب است که اندکی تأمل کنیم و امسال با فرزندان خود در این حرکت زیبا همراهی و تعامل بیشتری داشته باشیم.

نقش فرزندان به همراه والدین در مراسم خانه‌تکانی

خانواده نهادی اجتماعی است و مانند یک مجموعه عمل می‌کند؛ به‌طوری که هر یک از اعضا در فعالیت‌ها و منافع آن شریک‌اند. کودکان به‌ویژه در سنین پایین (سال‌های کودکی) از طریق الگوگیری، تقلید و همانندسازی از والدین خود یاد می‌گیرند. اعمال، نگرش‌ها و باورهای والدین می‌تواند نقشی تعیین‌کننده در سرنوشت تربیتی فرزندان داشته باشد. چنان‌چه والدین نقش‌های فردی و جمعی‌شان را طوری ایفا کنند که کودکان از اعمال‌شان به درستی پیروی کنند، تربیت آنان با موفقیت همراه می‌شود. باید در مراسم خانه‌تکانی، فرزندان را از خود دور نکنیم، برای آنان تکالیف گوناگون و هر چند کوچکی در نظر بگیریم تا سهم خود را در کنار والدین ایفا کنند و یاد بگیرند که فعالیت‌های خانه و خانواده با همراهی، هم‌فکری و مشارکت به پیش می‌رود. بعضی والدین در این هنگام هیچ نقشی برای فرزندان در نظر نمی‌گیرند؛ به همین جهت هم آنان در پایان کار بدون احساس مسئولیت، از آنچه به انجام رسیده است لذت وافر نمی‌برند و برای حفظ و نگهداری آن هم ممکن است تلاش نکنند. باید آن‌ها را در جریان فرایند کارها قرار دهیم تا احساس مسئولیت کنند و از شیرینی کار با پدر و مادر خود و تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی، تغییر و

بازی، نفس کشیدن کودک

مسعود تهرانی فرجاد

اصل اول در برنامه انس کودکان با

قرآن کریم بر لذت بخش بودن فعالیت های قرآنی برای کودکان تأکید دارد. تمامی اعضاء و ارکان آموزشی اعم از مربی، فضا، محتوا، روش ها، زمان و غیره در فرایند یاددهی - یادگیری اهمیت دارد و باید برای کودک خوش آیند باشند. به نحوی که از آن ها خاطره ای شیرین داشته باشد و این هماهنگی و توجه است که کودک را به ادامه یادگیری علاقه مند می سازد.

یکی از عناصر مهم و مؤثر در ایجاد علاقه به فعالیت های یاددهی - یادگیری در زمینه قرآن بازی های کودکان است. کودک سرشار از جنب و جوش، تحرک و توان حسی، حرکتی است و بازی اساسی ترین و مناسب ترین پاسخ به نیازهای کودک است. در رهنمودهای ائمه معصوم (علیهم السلام)، مکرر به ویژگی های مخاطب در تعلیم و تربیت تأکید شده است. برای نمونه در خصوص هفت سال اول کودک - دوره پیش از دبستان - امام صادق (ع) در کلامی روشن و هدایت گر می فرمایند: «دَعِ ابْنَكَ يَلْعَبُ سَبْعَ سِنِينَ»، «کودک را در هفت سال اول رها کن تا بازی کند.» (وسائل الشیعه، ج ۲۱، ص ۴۶۲). در این حدیث نورانی یک دنیا سخن پیرامون روان شناسی یاددهی و یادگیری به کودکان قرار دارد. البته، در این مجال می توان به این نکته توجه داده شود که رها کردن کودک به معنای آزادی بی قید و شرط وی نیست، بلکه منظور توجه داشتن به ویژگی های این نکته توجه داده شود که رها کردن کودک به معنای آزادی عمل کودک توجه جدی شود. سنی اوست. به عبارت گویاتر در تعلیم و تربیت همواره باید به آزادی عمل کودک توجه جدی شود. یعنی در آموزش ها باید از هرگونه الزام، اجبار و اضطراب جلوگیری شود و کودک در فضایی کاملاً طبیعی و توأم با آرامش قرار گیرد.

بازی هم چون تنفس در هوای پاک برای کودک ضروری است، از این رو است که امام صادق (ع) به نقش بازی در دوران هفت سال اول رشد کودک تأکید دارند.

با این مقدمه در ادامه چند نمونه بازی برای استفاده مربیان محترم در فعالیت های قرآنی معرفی می شود.

عکس: ریحانه دارابی، مهد کودک فرشتگان اسفراین

* بازی اول «توپ و شماره»

وسایل لازم: یک عدد توپ

این بازی با هدف آشنایی، تمرین و تکرار سوره‌های کوتاه و ساده است. با توجه به تعداد آیات سوره کوتاه موردنظر (حدود پنج آیه)، مربی برای هر کودک از شماره یک تا آخرین آیه، شماره‌ای را مشخص می‌کند.

مراحل بازی:

۱. ابتدا چند بار سوره موردنظر جمع‌خوانی می‌شود.
۲. با توجه به تعداد آیات کودکان گروه‌بندی می‌شوند. مثلاً اگر سوره چهار آیه دارد کودکان در گروه‌های چهارنفره قرار می‌گیرند. چنانچه فضا باز و مناسب بود، مربی می‌تواند تمام کودکان را همزمان و با توجه به شماره مخصوص خود در بازی مشارکت دهد.
۳. کودکان در چند نوبت (حداقل دو بار) از آیه اول تا آخر را با گفتن شماره آیه قرائت می‌کنند.
۴. در صورت گروهی انجام‌شدن بازی، گروه اول به صورت حلقه‌ای می‌ایستند و در وسط حلقه مربی، یا یکی از اعضای گروه‌های دیگر، با در دست داشتن توپ می‌ایستد.
۵. فردی که وسط حلقه قرار دارد، توپ را به هوا پرتاب می‌کند و یک شماره را (با توجه به تعداد آیات سوره) با صدای بلند می‌گوید. کودکی که شماره اعلام شده مخصوص اوست، باید قبل از رسیدن توپ به زمین آن را بگیرد و آیه خود را قرائت کند. در این جا، دیگر نوآموزان به تشویق و شور و هیجان با گفتن عباراتی مانند «توپ رو بگیر» می‌پردازند. و همین‌طور در چند نوبت این بازی ادامه می‌یابد.
۶. در خاتمه، اعضای گروه دست در دست هم داده و سوره را بلند هم‌خوانی می‌کنند.

* بازی دوم «آب شوید، یخ شوید»

مراحل بازی:

۱. کودکان با علامت مربی، قدم‌زدن را شروع می‌کنند، مربی نام سوره موردنظر را با صدای بلند اعلام می‌کند.
۲. مربی با گفتن جمله «آب شوید» مانند جریان آب (مارپیچی) حرکت می‌کند و هم‌زمان سوره موردنظر را می‌خواند و هرگاه مربی جمله «یخ شوید» را بیان کرد کودکان باید ساکن بایستند و در حالت بدون تحرک و خواندن سوره قرار گیرند. اگر کودکی در حال حرکت و خواندن باشد، از بازی بیرون می‌رود.
۳. فرایند بازی با گفتن جملات «آب شوید و یخ شوید» ادامه دارد تا دو سه نفر باقی بمانند. اگر همه کودکان با دقت بودند، بعد از چند نوبت تکرار سوره جدیدی اعلام می‌شود.

* چند نکته:

- * توجه به حوصله کودکان و عدم تأکید بر بُرد و باخت از اساسی‌ترین مسائل در مراحل بازی با کودکان است؛
- * تأکید نکردن بر الزام و اجبار در فعالیت‌های یاددهی - یادگیری؛
- * توجه به شأن قرآن و ارزش‌های اصیل اسلامی در فرایند فعالیت‌های قرآنی؛
- * تأکید بر فعالیت‌های جمعی، تحرک و نشاط همه کودکان، و
- * یادمان باشد بازی هم‌چون نفس کشیدن در هوای پاک برای کودک ضروری است.

عکس: اعظم لاریجانی

اشاره

مقاله حاضر درباره نقشه و فرایند طراحی و تولید محتوای زبان آموزی برای کودکان پیش دبستانی در مناطق دوزبانه است. تهیه محتوا در پیش دبستان بر مبنای واحد کار با عنوان واحد یادگیری است که در این مقاله از روند و مراحل واحد یادگیری زبان آموزی که بر سه مرحله طراحی، تولید و ارزشیابی فعالیت های مربوط به یک واحد یادگیری مشتمل است.

فریده عصاره

الگوی تولید محتوا برای زبان آموزی کودکان مناطق دوزبانه

کلیدواژه ها:

طراحی، نقشه یادگیری، زبان آموزی، مناطق دوزبانه، طراحی، تدوین فعالیت های یادگیری و ارزشیابی از فعالیت های یادگیری.

مراحل تهیه و تدوین یک واحد یادگیری زبان آموزی

الف) طراحی

ب) تولید فعالیت ها

ج) ارزشیابی

مانند موضوع، اهداف، زمان، نوع فعالیت ها و بدنه محتوایی این فعالیت ها می اندیشید و پیش بینی هایتان را می نویسید و سازمان می دهید. در زیر به طور اجمالی درباره هر کدام از این عناصر صحبت می شود.

۱. انتخاب موضوع

هر واحد یادگیری از چند فعالیت یادگیری تشکیل می شود که دارای یک موضوع عام و گسترده مشتمل بر فعالیت های زیرمجموعه اش است. معمولاً، موضوعات گسترده به لحاظ ارتباطات واژگانی و معنایی با موضوعات زیرمجموعه اش کارآمدتر از موضوعات جزئی می باشند. موضوع هر واحد یادگیری بهتر است که از بافت و موقعیت محیط کودک برگرفته باشد؛ موقعیت هایی مانند بازار، مهمانی، خانه، کوچه، خیابان، مزرعه،

الف) طراحی و تهیه نقشه واحد یادگیری

طراحی تفکر پیش از عمل است. که معمولاً، هر کسی پیش از اقدام به عملی درباره آن می اندیشد و مقدمات، لوازم و روشی برای آن پیش بینی می کند. نقشه ای گاه ذهنی گاه عینی برایش طرح ریزی می کند سپس، به آن عمل مبادرت می ورزد.

فرض کنید شما قصد برپایی یک مهمانی را دارید. طبیعی است که ابتدا به ویژگی ها و علایق مهمان هایتان می اندیشید و همین طور به امکانات و مدتی که برای طبخ غذاهای مدنظر لازم دارید. سپس، در پی تهیه خوراکی ها و ملزومات غذاها برمی آید. از کجا خرید کنید و نحوه طبخ آن ها چگونه باشد. به هر حال، پیش از برگزاری این مهمانی همه موارد ذکر شده و ذکر نشده دیگر را پیش بینی می کنید. بدیهی است چنانچه این اندیشه ها را بر روی کاغذ بیاورید، اجرای آن ها سهل تر می شود.

در واقع، برای طراحی و تهیه نقشه واحد یادگیری زبان آموزی در مناطق دوزبانه، مقدمات و ملزومات مورد نیاز آن را پیش بینی می کنید؛ یعنی به عناصری

پارک، روستا، مدرسه و مسجد که کودکان پیوسته با آن‌ها سروکار دارند.

در انتخاب موضوع و تهیه محتوا، لازم است معیارهایی از قبیل ویژگی‌های کودکان مانند سطح زبانی، شناختی، علایق و نیازهای آن‌ها در نظر گرفته شود. مثلاً، در حوزه درک زبان، عده‌ای در درک زبان فارسی توانایی اندکی دارند؛ عده‌ای دیگر دارای درکی بیشتر هستند یا ممکن است کامل از زبان فارسی باشند، ولی قادر به تولید زبان فارسی نیستند. در عوض، عده‌ای دیگر علاوه بر این درک، دارای درجاتی از توانایی تولید زبان فارسی نیز هستند که معمولاً در این مقوله نیز متغیرند. با توجه به این ناهمسانی در سطح زبانی برای تهیه محتوا در یک استان می‌توان میانگین سطح زبانی و شناختی کودکان را در نظر گرفت و به انتخاب موضوعات و تهیه محتوای مناسب پرداخت.

علاوه بر سطح زبانی و شناختی، در نظر گرفتن امکانات و فناوری‌های مورد دسترس در محیط‌های آموزشی و مهم‌تر، مدنظر داشتن شرایط اقلیمی، فرهنگی و اجتماعی برای انتخاب موضوع ضروری است. قلمرو جغرافیایی کودکان مخاطب در کدام بافت اجتماعی است؟ بافت روستایی، عشایری یا شهری. زیرا کودکان متعلق به این سه بافت ذهنیت و تجارب یکسانی ندارند. بنابراین بهتر است موضوع‌ها و محتوای واحدهای یادگیری بر مبنای ویژگی‌های اقلیمی، فرهنگی و اجتماعی کودکان باشد. چنانچه مخاطبان از هر سه بافت مذکور باشند: در این صورت، لازم است موضوعات واحدهای یادگیری از هر سه بافت روستایی، عشایری و شهری برگرفته باشند.

۲. انتخاب زیرمجموعه‌های موضوع واحد یادگیری

۳. اهداف

اهداف یک واحد یادگیری معمولاً از دو منبع گرفته می‌شود: نخست از اهداف راهنمای برنامه زبان آموزی مناطق دوزبانه و دوم از دل موضوع واحد یادگیری و نیز از اهداف یازده‌گانه مربوط به برنامه دوره آمادگی.

۳. تعیین چارچوب محتوایی

منظور از چارچوب محتوایی انتخاب‌واژگان، ساختارهای زبانی و کارکردهای زبانی در یک واحد یادگیری زبان آموزی است.

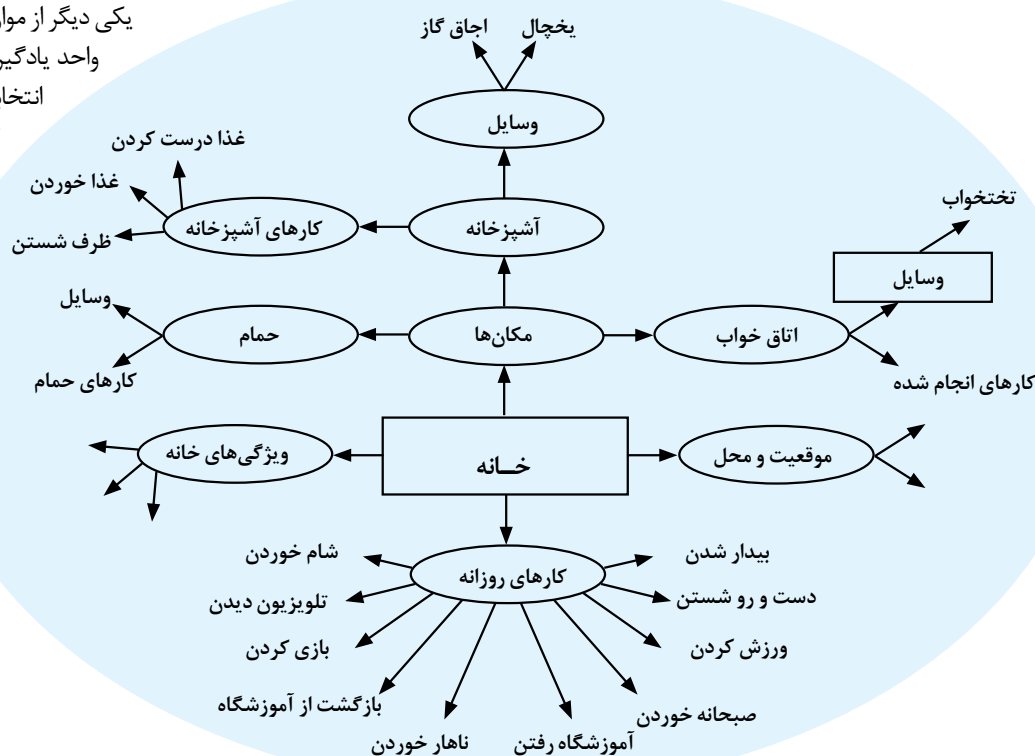
۴. انتخاب نوع فعالیت‌ها در یک واحد یادگیری

در طراحی یک واحد یادگیری زبان آموزی، بهتر است برای نوع فعالیت‌های یاددهی یادگیری نیز تصمیم‌گیری کنیم. مثلاً، از بین فعالیت‌های زیر تعدادی را انتخاب کنیم: قصه، بازی، نمایش، مکالمه (دو نفره، چند نفره، تلفن کردن و...)، دیدن فیلم، فعالیت‌های علمی، حل مسئله (چیستان و...)، تصویرخوانی و صحبت درباره آن، نقاشی و کار دستی.

۵. در نظر گرفتن زمان

بدیهی است تعداد فعالیت‌ها با زمان اختصاصی واحد یادگیری بستگی دارد؛ مثلاً، این واحد یادگیری برای چه مدت زمانی است؟ یک هفته، ده روز، چهار روز یا...؟ لازم است مدت در نظر گرفته شده با حجم مطالب، سطح دشواری فعالیت‌ها و نیز سطح زبانی و شناختی کودکان متناسب باشد.

یکی دیگر از مواردی که خوب است در طراحی واحد یادگیری در نظر گرفته شود، زبان انتخابی برای فعالیت‌هاست که کدام گونه گفتاری یا نوشتاری زبان در نظر است.

انتظارات و چارچوب محتوایی در یک واحد یادگیری زبان آموزی در مناطق دوزبانه
 موضوع واحد یادگیری: نوع فعالیت‌ها: زمان:

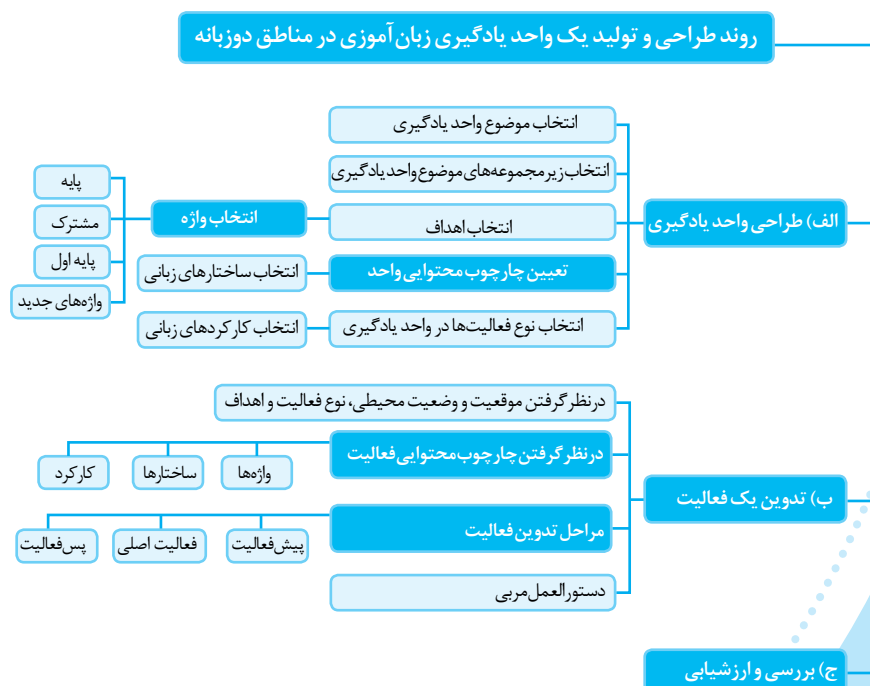
اهداف	واژه‌ها				ساختارهای زبانی	کارکردهای زبانی
	واژه‌های پایه	واژه‌های مشترک	واژه‌های پایه اول	واژه‌های جدید		

در نهایت، موارد پیش‌بینی شده مرتبط با عناصر مذکور را در جدولی تنظیم می‌کنیم.
 ۷. استفاده کنندگان دیگر شرح داده می‌شود.
 ۷. عنوان فعالیت.

ب) تدوین فعالیت

- بعد از طراحی چارچوب محتوایی یک واحد یادگیری، نوبت به تدوین محتوا در فعالیت‌ها می‌رسد. برای هر فعالیت نیز در نظر گرفتن موارد زیر ضروری است.
- انتخاب اهداف. از میان اهداف در نظر گرفته شده در واحد یادگیری اهدافی را برای فعالیت مورد نظر انتخاب می‌شود.
 - نوع فعالیت.
 - در نظر گرفتن موقعیت محیطی.
 - چارچوب محتوایی فعالیت از قبیل واژه‌ها (واژه پایه، مشترک، پایه اول و جدید) ساختارها و کارکردهای زبانی.
 - زمان اجرای فعالیت.
 - دستورالعمل مربی در هر کدام از مراحل فعالیت و نحوه اجرای آن‌ها برای مربیان و

مراحل طراحی و تولید یک واحد یادگیری در یک نگاه

آیا محتوای فعالیت‌ها اهداف در نظر گرفته شده را محقق می‌کند؛ آیا واژه‌ها، ساختارها و کارکردهای زبانی مندرج در جداول چارچوب محتوا و انتظارات مربوط به واحد یادگیری و فعالیت‌ها در محتوای فعالیت‌ها به کار رفته است؛ برای آموزش آن‌ها تمهیداتی در نظر گرفته شده است؛ آیا چارچوب محتوایی در نظر گرفته شده با کودکان مخاطب مناسب است؛ آیا زبان مورد استفاده در فعالیت‌ها یک زبان طبیعی و برگرفته از زندگی کودکان مناطق دوزبانه مورد نظر است؛ آیا فضا و امکانات متناسب است؛ آیا کودکان در فعالیت‌ها به خوبی مشارکت داده شده‌اند؛ آیا محتوای فعالیت با موضوع واحد یادگیری تناسب دارد؛ آیا در هر فعالیت هر سه مرحله آن با هم هماهنگ هستند و آیا از زبان طبیعی و واقعی استفاده شده است؟

جلسه‌ای مشورتی داشته باشید و یا به‌طور غیرمستقیم در بحث‌هایی مرتبط آن‌ها را شرکت دهید تا پدر نیز واقف شود که اعمال و کردار او برای کودکش الگو است.

ضمناً مربی گرامی، شما خودتان هم درباره اهمیت نماز خواندن به زبان شعر و کتاب‌هایی که در این رابطه و به زبان کودکان موجود است، برای همه کودکان کلاس صحبت کنید و بیان کنید که هر فرد مسلمان در مقابل کارهایی که خداوند دستور داده مسئول است و باید از کودکی تمرین کند تا بتواند نزد خدا فردی دوست‌داشتنی و سالم شناخته شود. لازم می‌دانم در این جا یادآور شوم که همه مادران و پدران و مربیان باید الگوی تمام‌نمایی برای فرزندانشان باشند و درس خداشناسی و پیروی از دستورات الهی را از کودکی به آن‌ها بیاموزند.

برای شما مربی عزیز و دل‌سوز اوقاتی خوش را در کنار کودکان مرکز آموزشی آرزو دارم.

سرمدبیر

من مربی دوره پیش‌دبستانی در یکی از مراکز تهران هستم. مشکلی که با برخی از بچه‌ها دارم، در پاسخ‌گویی به سؤال‌های آنان در مورد مسائل دینی است. مثلاً به تازگی یکی از بچه‌ها از من پرسید: «چرا شما نماز می‌خوانید؛ مادر هم نماز می‌خواند ولی پدر نماز نمی‌خواند.» در این مواقع باید چه پاسخی به او بدهم تا حرمت پدرش هم حفظ شود.

سلام، به شما تبریک می‌گویم که به شغل شریف و مقدس مربی‌گری اشتغال دارید و درصد کسب دانش‌افزایی و پاسخ‌گویی به سؤال‌های کودکان هستید. می‌دانید کودکان در این سن بسیار کنجکاو و ذهن فلسفی دارند و حتماً نیاز است که به پرسش‌های آنان با دقت، حوصله و البته درست پاسخ داده شود. سر باز زدن از پاسخ یا موکول کردن آن به بعد و گفتن جملاتی همچون «حالا بعد می‌فهمی» شیوه درستی نیست.

باید به کودکان ساده، منطقی و درست پاسخ بدهیم.

اما در مورد سؤال نماز خواندن کودک مورد نظر در کلاس شما؛ گفتنی است باید برای کودکان توضیح دهید که نماز از اصول دین است و تمام مسلمانان دنیا باید به دستورات خداوند که پل ارتباط با اوست عمل کنند. نماز خواندن راه ارتباط با خدا و استعانت از اوست و ما به خاطر نزدیکی به او و شکرگزاری از نعمت‌هایی که به ما ارزانی داشته است، همیشه در اوقات مقرر با او ارتباط برقرار می‌کنیم. هم‌چنین لازم است از کلمات و جملاتی که به هنگام ارتباط با خدا و نماز خواندن استفاده می‌کنیم برای کودکان بگوییم که مثلاً در اذان چه حرف‌هایی می‌زنیم یا هنگام ایستادن و نشستن چه می‌گوییم و به هنگام سجده کردن چه می‌گوییم و حتماً تأکید کنیم که نماز خواندن به همه

می‌دهد و نادرستی را از ما دور می‌کند. سپس مطرح کنید که مادر شما زن خوب و مسلمانی است که به دستورات الهی گوش می‌دهد و نماز خواندن او نشانه زیبایی فکر و سلامت اوست و خداوند همه کسانی را که از دستوراتش پیروی می‌کنند، دوست دارد. شما نیز باید از او الگو بگیرید و وقتی به کلاس اول و هفت‌سالگی رسیدید؛ راه و روش او را دنبال کنید و حالا هم می‌توانید کم‌کم از او تقلید کنید.

اما در مورد پدر کودک که گفته است نماز نمی‌خواند به او بگویید مطمئناً در صبح‌های زود، اوقاتی که در سر کار است یا شب‌ها نمازهایش را می‌خواند و ممکن است او را در این هنگام مشاهده نکرده باشد (چون نباید ذهن کودک را آشفته کنید و انجام اعمال نادرست را مورد تأکید قرار دهید). بهتر است به پدر گوشزد کنید که اوقاتی را در کنار فرزندش به عبادت مشغول شود تا کودک احساس بدی پیدا نکند و حتماً با کودکش در این رابطه که در چه مواقعی نماز می‌خواند صحبت کند و درستی نماز خواندن در وقت شرعی را برای او توضیح دهید.

با مادر و پدر کودک نیز می‌توانید

چرا پدر نماز نمی‌خواند؟

اشاره

اهمیت بازی در سنین کودکی و نقش آن در شکل گیری شخصیت کودکان و میزان یادگیری اصول و آموزه های اجتماعی بر هیچ کس پوشیده نیست و اکثر کارشناسان و متخصصان علوم روان شناسی نیز بر این نکته تأکید دارند که بازی نقشی مهم در فرایند شکل گیری شخصیت کودکان ایفا می کند. بنابراین، مربیان با انتخاب بازی های متناسب با روحیه و فیزیک جسمی کودکان و رعایت نکات ایمنی در حین بازی، ضمن فراهم کردن محیطی شاداب و فرحبخش راه های رسیدن به تکامل شخصیتی و فیزیکی را برای آن ها هموار کنند.

الفبای بازی در مکان های عمومی

بازی در مکان های عمومی و به صورت گروهی با بازی در منزل تفاوت هایی دارد. از آنجا که بازی در مکان های عمومی نظیر مدرسه، مهد کودک و پارک گروهی است و از وسایل مختلف بازی استفاده می شود، رعایت نکات ایمنی و داشتن آگاهی از نحوه استفاده از وسایل بازی موجود بیش از مکان های دیگر ضروری است. یک مربی باید در حین بازی در فضای باز و استفاده از وسایل بازی، علاوه بر آموزش نحوه تعامل با دیگران، ایستادن در صف، مراقبت از بچه های کوچک تر و مراعات قوانین بازی گروهی به ایمنی در فضاهای باز هم توجه داشته باشد. مدیریت و مراقبت از بچه ها حین بازی در فضاهای باز و استفاده از وسایلی که عموماً متحرک اند و در صورت رعایت نکردن نکات ایمنی ممکن است سلامت کودکان را به خطر بیندازند، بسیار مهم و ضروری است.

ایمنی هنگام بازی

بازی در فضای آزاد، همواره برای بچه ها بیش از مکان های مسقف، سرگرم کننده و مفرح است. استنشاق هوای تازه و رهایی از چهار دیواری خانه های امروزی که عموماً آپارتمانی هستند و بازی با گروه هم سالان باعث ایجاد سرزندگی و نشاط زائدالوصف در کودکان می شود که اگر ساعت ها در این فضاها بازی کنند، باز هم تمایل به ادامه بازی دارند و به عبارتی کودکان از بازی در فضای آزاد هیچ گاه خسته نمی شوند.

از دیگر علل تمایل بچه ها به بازی در فضاهای باز، وجود تعدادی وسایل و ابزار بازی است که معمولاً امکان تهیه آن ها حتی برای خانواده های متمول در حیطات منزل وجود ندارد. بازی با گروه هم سالان نیز از دیگر مزایای بازی در محیط های عمومی است که ایجاد موقعیت برابر با آن در خانه های شخصی کمتر امکان پذیر است. به رغم مزایای فراوان بازی در فضای آزاد، استفاده از وسایل بازی گاهی اوقات خطراتی به همراه دارد. وسایل خراب و دارای ایراد فیزیکی، سطوح نامناسب برخی از آلات بازی، لغزنده یا خیس بودن وسایل، بی احتیاطی بچه ها و نا آگاهی از نحوه استفاده درست از برخی وسایل بازی و فقدان نظارت اصولی و نظارت بر رفتار بچه ها باعث می شود تا هر از گاهی بچه ها در مدارس، مهد های کودک و حتی پارک ها دچار حادثه شوند و آسیب ببینند.

همه ساله در دنیا، بیش از ۲۰۰ هزار کودک بر اثر استفاده نامناسب از وسایل بازی آسیب می بینند و راهی بیمارستان می شوند. بسیاری از این جراحات و آسیب دیدگی ها با نظارت صحیح و استفاده از وسایل استاندارد و مناسب قابل پیشگیری هستند. نظارت مربیان مدرسه بر وسایل بازی قبل از استفاده بچه ها از آن ها، در مهد های کودک و آمادگی ها و آموزش چند نکته ساده

کلیدواژه ها: ایمنی، بازی، وسایل بازی، زمین بازی.

وحید حاج سعیدی
 کارشناس زبان انگلیسی، استان گلستان

استفاده از این وسایل در محیط های بازی کودکان ممنوع است

باید متناسب با سن و فیزیک بدنی بچه‌ها انتخاب شوند و دارای جنس و کیفیت مناسب باشند. هر چند به دلیل ارزانی و شکل پذیری آهن، امروزه اکثر وسایل بازی کودکان از آهن درست می‌شود، ولی باید بدانیم که بهترین جنس برای وسایل بازی کودکان، کائوچو و پلاستیک فشرده است که معمولاً زنگ نمی‌زند و در صورت برخورد بچه‌ها با آن یا افتادن روی وسایل، بچه‌ها کمتر آسیب می‌بینند. تجهیزات بازی علاوه بر این که باید از مواد با دوام ساخته شوند که از هم جدا نشوند و بر اثر تغییرات آب و هوایی نیز خراب نشوند، باید از مواد درجه یک و مرغوب ساخته شوند تا در بچه‌ها ایجاد حساسیت‌های پوستی نکنند.

ب) سطح زمین بازی

سطح زمین بازی از مهم‌ترین عوامل کاهش دهنده میزان جراحات هنگام افتادن از وسایل بازی است. سطح زیرین وسایل بازی باید به اندازه کافی نرم و حجیم باشد تا هنگام سقوط بچه‌ها مانع آسیب دیدگی شود. سیمان، آسفالت، بتن و سنگ فرش به هیچ عنوان برای سطح زیر وسایل بازی مناسب نیستند و غیرایمن محسوب می‌شوند. چمن، خاک و خاک فشرده نیز نامناسبند؛ چرا که آب و هوا و نوع پوشش بچه‌ها باعث کم شدن قابلیت این در محافظت از بچه‌ها می‌شوند.

همه ساله در دنیا، بیش از ۲۰۰ هزار کودک بر اثر استفاده نامناسب از وسایل بازی آسیب می‌بینند و راهی بیمارستان می‌شوند

سطح محوطه بازی باید از مواد نرمی مانند خاک اره، شن، ماسه نرم و کائوچوی نرم شده پر شده باشد. سنگ فرش ساخته شده از مواد کائوچویی که از نظر ایمنی تست شده باشد نیز مناسب است. سطح زیر وسایلی که کمتر از ۲/۵ متر ارتفاع دارند، باید حداقل ۳۰ سانتی متر از مواد نرم ذکر شده پر شده باشد. در ضمن مواد نباید به صورت بسته بندی مورد استفاده قرار گیرند؛ چون خاصیت نرم بودن و انعطاف پذیری آن‌ها کم می‌شود.

سطح بازی باید عاری از آب و نخاله‌های مختلف نظیر صخره، شاخه و ریشه درخت باشد تا باعث زمین خوردن بچه‌ها شود. همچنین این سطح باید فاقد موادی نظیر چوب، تکه‌های سیمان و سنگ شکسته یا آهن زنگ زده باشد.

اگر ارتفاع بچه‌ها و سطح (مثلاً پریدن از سکو) بالاتر از ۳/۷ باشد، این سطح مناسب و ایمن نیست و باید از هرگونه پریدن خودداری شود. در مجموع استفاده از تجهیزات با ارتفاع بلند در مدارس جایز نیست. فضای پشت وسایل بازی نیز تا ۲ متر باید از مواد نرم پر شده باشد. با توجه به بلندی سرسره و تاب استفاده از مواد نرم در اطراف این وسایل بیش از وسایل دیگر ضروری می‌نماید.

به بچه‌ها در نحوه استفاده از وسایل بازی بسیار حائز اهمیت است و با رعایت چند نکته ساده، قطع به یقین مدارس و مهدهای کودک و به تبع آن پارک‌ها به مکانی امن و شاداب برای بچه‌ها تبدیل خواهند شد و از بروز حوادث ناگوار و تلخ جلوگیری می‌شود. چرا که اگر کودک طرز رفتار صحیح را در مدرسه یاد در مهد کودک بیاموزد، در پارک یا دیگر مکان‌های تفریحی نیز همین رفتار درست را از خود بروز می‌دهد.

آموزش نحوه استفاده از وسایل بازی

بچه‌های کوچک (حتی بچه‌های ۵ یا ۶ ساله) اغلب نمی‌توانند فاصله‌ها را درست اندازه گیری کنند و تخمین بزنند و قادر نیستند موقعیت‌های خطرناک را پیش‌بینی کنند. قبل از شروع بازی مربیان باید به معرفی اسباب بازی‌ها و وسایل موجود بپردازند و نحوه استفاده درست و اصولی از وسایل بازی را به بچه‌ها آموزش دهند. برای این کار مربی باید از چند نفر از بچه‌های بزرگ‌تر که قبلاً از این امکانات استفاده کرده‌اند، کمک بگیرد و نحوه درست استفاده کردن از وسایل را به بچه‌های ناآشنا و تازه وارد آموزش بدهند.

نظارت مربیان

مربیان کودک و معلمان برای جلوگیری از بروز حوادث باید بچه‌ها را از خطرات احتمالی آگاه سازند و در حین بازی در کنار بچه‌ها حضور مستمر داشته باشند. اگر به بچه‌ها اطمینان داده شود که نظارت وجود دارد، بچه‌ها از انجام دادن کارهای خطرناک خودداری می‌کنند. در ضمن این اطمینان باید حاصل شود که بچه‌ها از وسایلی استفاده می‌کنند که با سن و فیزیک بدنی آن‌ها متناسب است. آشنایی مربیان با اصول ایمنی و کمک‌های اولیه نیز از ضروریات است تا اگر حادثه‌ای رخ داد، بتوانند اقدامات حمایتی و کمک‌های اولیه را سریع‌تر انجام دهند.

اصول ایمنی در مهدهای کودک و مدارس ابتدایی

ایمنی در مهدهای کودک و مدارس شامل ایمنی در:

- وسایل بازی،
- سطح فضای بازی،
- طراحی وسایل و
- مراقبت و طریقه نگهداری از این وسایل

است. هر قدر وسایل و فضای موجود و طراحی وسایل و نحوه طراحی آن‌ها به استاندارد نزدیک‌تر باشد، احتمال بروز حوادث کمتر است.

الف) وسایل بازی

وسایل بازی که در مهدهای کودک و مدارس استفاده می‌شوند

به خاطر داشته باشید که استفاده از مواد نرم از بروز حوادث نمی‌کاهد، بلکه باعث رساندن جراحت به حداقل می‌شود و رعایت ایمنی در هر حال ضروری و طبیعی است. همچنین هر قدر که ارتفاع تجهیزات بیشتر باشد، خطر جراحت و سقوط از آن بیشتر است و مراقبت بیشتر از کودکان در این مکان‌ها ضروری است. در حال حاضر بهترین پوشش برای مکان‌های بازی قطعه‌هایی اسفنجی است که بسیار نرم و در عین حال در مقابل تغییرات آب و هوایی مقاوم‌اند.

در به حداقل رساندن آسیب‌ها و جراحات ضروری است:
 • برای وسایلی که در ارتفاع قرار دارند، نرده‌های ایمنی و حفاظ نصب شود.

• وسایل با ارتفاع بالاتر از حدود ۷۰ سانتی‌متر باید حداقل ۲/۷۰ متر از یکدیگر فاصله داشته باشند.

• تاب، الاکلنگ و دیگر تجهیزات متحرک، باید در فضایی جدا از محل بازی سایر بچه‌ها قرار داده شوند.

• تاب باید حفاظ (کمربند ایمنی) داشته باشد.

• هر تاب باید حداقل ۶۰ سانتی‌متر از دیگری فاصله داشته باشد و حداقل حدود ۷۰ سانتی‌متر از فضای دیگر وسایل و نرده ایمنی فاصله داشته باشد.

• وسایل بازی نباید قسمتی داشته باشند که سر، دست، پا یا هر عضو دیگری داخل آن‌ها گیر کند. تمامی منافذ جاهای باز (مثلاً پله‌های نردبان سرسره) نباید کمتر از ۹ سانتی‌متر یا بیشتر از ۳۲ سانتی‌متر باشند.

• وسایلی با قسمت‌های متحرک نظیر تاب، الاکلنگ نباید قسمتی داشته باشند که دست یا اعضای دیگر بدن بچه‌ها در آن گیر کند.

• سطح وسایل بازی نباید دارای خوردگی یا زنگ‌زدگی باشد و باعث به وجود آمدن جراحت در اندام بچه‌ها شوند.

عکس: اعظم لاریجانی

ج) طراحی و فضا

تجهیزات بازی باید برای دو گروه سنی متفاوت طراحی یا انتخاب شوند. گروه سنی پیش دبستانی و کودکان مدرسه‌ای. در مهدکودک‌های استاندارد، زمان بازی و حتی ایمنی فضای محیط بازی این دو گروه سنی کاملاً متمایز از یکدیگر است. به منظور جلوگیری از ازدحام، بچه‌های کوچک نباید از تجهیزات کودکان بزرگ‌تر استفاده کنند؛ چرا که ممکن است به آسیب دیدگی آن‌ها منجر شود. به علاوه بزرگ‌ترها نیز نباید از وسایل بچه‌های کوچک‌تر استفاده کنند؛ زیرا وسایل کوچک و فضای اختصاص یافته به آن‌ها ممکن است برای بزرگ‌ترها در درسی ایجاد کند. رعایت نکات زیر نیز

د) مراقبت و طریقه نگهداری از وسایل

فرقی نمی‌کند که کودک در خانه بازی کند یا در مدرسه، مهد کودک یا پارک، تمیز بودن و ایمن بودن وسایل جزء نکات ضروری است. وسایل بازی نباید شکسته یا خراب باشند. وسایل فلزی نباید زنگار داشته باشند و این که وسایل چوبی نباید ترک یا تراشه ریز داشته باشند. حصار اطراف محوطه وسایل بازی باید کامل و به اندازه باشد تا مبادا بچه‌ها به طور ناگهانی و با دوا از آن خارج یا وارد آن شوند. از سوی دیگر به منظور جلوگیری از خطرات احتمالی مربی یا مسئول خدمات مدرسه باید هر روز وسایل بازی را بررسی کند و در صورت مشاهده ایراد یا خرابی آن را گزارش

نظارت

نحوه استفاده از وسایل خاص

برخی از وسایل بازی موجود در مهدهای کودک و مدارس به لحاظ ساختار فیزیکی و حرکت با بقیه تفاوت دارند و استفاده از آن‌ها به مهارت و رعایت نکات ایمنی بیشتری نیاز دارد. ایمنی هنگام بازی با الاکلنگ، سرسره و وسایلی که نیاز به بالا رفتن دارند خیلی مهم است؛ زیرا این وسایل با یکدیگر فرق دارند و استفاده از هر کدام از آن‌ها احتیاط و مهارت خاص خود را لازم دارد. در واقع برخی از آن‌ها طوری طراحی شده‌اند که کودکان هر قدر محتاط باشند، باز هم خطر در کمین آن‌هاست. اما چه کنیم که ضریب خطر و جراحت در هنگام استفاده از این وسایل کاهش یابد؟

الف) ایمنی هنگام استفاده از تاب

بیشترین جراحت در بازی، هنگام استفاده از تاب صورت می‌گیرد، اما رعایت چند نکته ساده احتمال خطر را هنگام استفاده از این وسایل کاهش می‌دهد.

- تاب باید از وسایلی نظیر کائوچو و پلاستیک فشرده ساخته شود نه فلز و چوب.
- بچه‌ها همواره باید روی تاب بنشینند و ایستادن روی پا یا زانو هنگام تاب‌بازی خطرناک است. آن‌ها باید با دو دست تاب را محکم نگه دارند و دو کمر بند ایمنی آن را نیز ببندند و تا ایستادن کامل تاب پیاده نشوند.
- دیگر بچه‌ها نیز باید از تاب فاصله بگیرند از راه رفتن و دویدن اطراف تاب خودداری کنند و در فاصله دو متری عقب و جلوی تاب نایستند.
- استفاده هم‌زمان از تاب توسط دو نفر غیر مجاز است؛ مگر اینکه تاب برای دو یا چند نفر طراحی شده باشد.

ب) ایمنی هنگام استفاده از الاکلنگ

از آنجا که این وسیله حداقل نیاز به دو نفر برای بازی دارد و هر دفعه بخش انتهایی آن با شدت به زمین برخورد می‌کند، استفاده از آن در مدارس و مهدهای کودک توصیه نمی‌شود؛ مگر این که دارای فنر محافظ و ضربه‌گیر باشد. برای استفاده از این وسیله موارد زیر را توصیه می‌کنیم.

- الاکلنگ دو صندلی دارد و هر صندلی برای یک نفر، اگر کودکی چاق است نباید در طرف دیگر دو نفر را نشانند بلکه باید کودکی هم‌وزن او را پیدا کنیم.
- هنگام بازی بچه‌ها باید روبه‌روی هم بنشینند و نباید به هم پشت کنند
- بچه‌ها باید وسیله محافظ را محکم نگه دارند و از لمس کردن

دهد و با پوشاندن روی آن وسیله مانع استفاده از آن شود. اگر بخشی از تجهیزات خراب یا ناقص‌اند یا بدکار می‌کنند، باید بچه‌ها را از استفاده از آن منع کرد و بلافاصله به مدیر یا مسئول خدمات اداره اطلاع داد.

مواد پوشاننده سطح محیط بازی به‌خصوص اطراف تاب، سرسره و چرخ‌وفلک باید به‌طور مرتب بررسی شوند تا حالت نرمی خود را حفظ کنند. بخش‌هایی نظیر قسمت‌های سفت، قلاب مانند، پیچ‌ها و لبه‌های تیز و انتهایی را باید به‌طور مرتب بازدید کرد.

اگر در مدرسه جعبه ماسه بادی وجود دارد، باید دائماً جعبه را از نظر وجود اشیای خارجی نظیر وسایل تیز، شیشه شکسته، سنگ‌ریزه و... بازرسی کرد. هنگام شب باید روی جعبه شن را با محافظی پوشاند تا مانع نفوذ حیوانات و حشرات به داخل آن شود.

آموزش به بچه‌ها هنگام استفاده از وسایل بازی

استفاده از وسایل و تجهیزات ایمن و استاندارد و نظارت دقیق مربیان در جلوگیری از بروز حوادث ناگوار نقش اساسی دارند. اما این یک طرف قضیه است و خود بچه‌ها نیز باید آگاه باشند که چگونه از وسایل استفاده کنند و هنگام بازی از خود و دیگر هم‌سالان خود مراقبت کنند و در قبال خود و دیگران احساس مسئولیت کنند.

چند نکته کلیدی که باید به بچه‌ها آموزش داده شود:

- هنگام بازی با تاب، سرسره و الاکلنگ همدیگر را هل ندهند و کمی صبور باشند.
- از وسایل درست استفاده کنند. از نردبان سرسره بالا بروند و روی تاب نایستند.
- هنگام بازی وسیله‌های خود را نظیر اسباب‌بازی، کیف، سطل، کتاب و... را اطراف وسایل بازی نگذارند؛ چرا که ممکن است پای دیگر بچه‌ها به آن‌ها گیر کند.
- اگر هوا نامساعد است یا قبلاً باران آمده است از وسایل خیس و لغزنده استفاده نکنند؛ زیرا لغزنده بودن سطح وسایل باعث سر خوردن و افتادن و صدمه دیدن آن‌ها می‌شود.
- در طول تابستان، برخی از وسایل بازی به‌ویژه وسایل بازی نظیر سرسره و الاکلنگ به‌شدت داغ و خطرناک می‌شوند. حال خودتان قضاوت کنید وسیله‌ای که آن قدر داغ شده که حتی نمی‌توان لمس کرد، آیا می‌تواند برای تفریح سالم مناسب باشد؟
- سعی کنید بچه‌ها هنگام بازی لباس‌های بنددار نپوشند و گردن‌بند و دست‌بند نیز به همراه نداشته باشند؛ زیرا احتمال گیر کردن به وسیله بازی یا کشیده شدن تصادفی توسط دیگر بچه‌ها وجود دارد.

ایمن هم

اشاره

امروزه، فناوری رایانه و اینترنت به طور وسیع در جوامع انسانی گسترش پیدا کرده با تمامی جنبه های زندگی از خانه تا مدرسه و محل کار، خدمات بانکی، خرید و فروش، پرداخت مالیات و عوارض، خدمات پزشکی و حتی رأی گیری تلفیق شده است. مهم ترین تغییراتی را که این فناوری به وجود آورده، مارشال مک لوهان در این عبارت خلاصه می کند: «تبدیل جهان به یک دهکده جهانی است».

کشور ما در بین ۱۷۸ کشور جهان رتبه ۸۷ را در استفاده از اینترنت دارد که براساس طبقه بندی اتحادیه جهانی مخابرات جزو کشورهای متوسط به شمار می رود. ۳۵ درصد استفاده کنندگان اینترنت را قشر جوان تشکیل می دهند و میانگین زمان صرف شده برای اینترنت ۵۲ دقیقه در هفته بوده است. در صورت استفاده صحیح از رایانه می توان از فایده های آن بهره مند شد و با رعایت نکاتی هنگام استفاده از آن می توان مطمئن شد که استفاده از رایانه زندگی کودکان را در حال و آینده بهبود می بخشد. از آنجا که رایانه در همه جای زندگی حاضر است، مهم است که بفهمیم چگونه می تواند رشد و تکامل کودکان را بهبود ببخشد یا منحرف کند.

کلیدواژه ها: فناوری، خدمات ارتباطی، رایانه و اینترنت، ارتباطات، رشد و تکامل.

مزایای آموزش رایانه به کودکان پیش دبستانی

باتوجه به اینکه ذهن کودکان خلاق و پویاست و قدرت یادگیری بی نظیری نیز دارند با علاقه مند کردن کودک به استفاده از آن بزرگترین قدم را در امر آموزش کودکان برداشته ایم؛

- هرگونه مهارتی که در کودکی کسب می شود، در آینده جزو بزرگترین مهارت های شخصی فرد می شود. ضمناً شبکه های یادگیرنده (نورون ها) در کودکی با بار کمتر آمادگی یادگیری بیشتری دارند؛

- تقویت مهارت حرکتی ظریف کودکان و سرعت عمل در آنها؛

- تقویت مهارت تفکر منطقی و حل مسائل گوناگون در

زندگی و

- علاقه مند کردن کودکان به تکنولوژی اطلاعات.

زمین خودداری کنند.

- دیگر بچه ها نیز نباید پشت یا کنار الاکلنگ با هم بازی کنند

ج) ایمنی در هنگام استفاده از سرسره

سرسره می تواند وسیله ای ایمن باشد، اگر درست استفاده شود.

- بچه ها باید هنگام بالا رفتن از نردبان سرسره، میله های دو طرف را محکم نگه دارند و هر بار یک پا را روی یک پله بگذارند.
 - نباید از سطح سرسره برای بالا رفتن استفاده کنند.
 - پایین آمدن با سر یا شکم کاری بسیار خطرناک و غیرمنطقی است.

- هر بار باید یک نفر روی سطح سرسره باشد. استفاده گروهی از سطح شیب دار سرسره خطرناک است.
 - قبل از شروع بازی مربی باید سطح سرسره و قسمت فرود را بررسی کند تا کثیف، خیس یا نامناسب نباشد.
 - بعد از این که در هر مرحله سر خوردن تمام شد و عمل فرود انجام گرفت، بچه ها باید بلافاصله از جایشان بلند شوند تا نفر بعدی به آن ها برخورد نکند.

وسایلی که استفاده از آن ها در مدارس و مهدهای کودک ممنوع است

به رغم این که رعایت نکات فوق باعث به حداقل رسیدن جراحات در کودکان می شود، ذکر این نکته نیز ضروری است که برخی از وسایل بازی به هیچ عنوان مناسب مهدهای کودک و مدارس نیستند و استفاده از آن ها در مدارس ممنوع است. این وسایل عبارتند از:

۱. تاب های زنجیری
۲. تاب با ارتفاع بالا
۳. حلقه های آموزش ژیمناستیک
۴. وسایلی که امکان سقوط دارد؛ مانند جانگل جیم و چرخ و فلک بلند.

استفاده از این وسایل گاهی خطرناک است و در مواردی نیز به داشتن مهارت و گذراندن دوره (ژیمناستیک) نیاز دارد که به همین جهت استفاده از آن ها در مدارس و مهدهای کودک ممنوع است.

منابع

1. www.babysitter.com
2. www.buzzle.com

نوعی اعتیاد است

مژده طباطبایی

کارشناس ارشد برنامه‌ریزی درسی

- حین نشستن بر روی صندلی نباید بر عقب زانوها فشار وارد شود.

- پاهای روی سطحی محکم (کف زمین یا روی سطح شیب‌دار) قرار گیرد.

- سر بر روی گردن متعادل باشد.

- زاویه بین ساق پا و ران بیش از ۹۰ درجه باشد.

- مچ به‌طور خنثی قرار گیرد (زاویه کمتر از ۱۵ درجه).

● یک محل کار نرمال طراحی شود. فضایی که کودک بتواند به آن دسترسی پیدا کند، به‌راحتی بنشیند بدون اینکه بدنش را به‌طور متناسب خم کند تا بیچاند.

● وضعیت صفحه نمایشگر کنترل شود. صفحه نمایشگر طوری قرار گیرد که کودک بدون آنکه گردنش را به عقب و جلو خم کند، آن را به‌راحتی ببیند.

● تجهیزات مناسب در محل کار تعبیه شود. صندلی راحت، میز ثابت، صفحه کلید سطح پایین با شیب منفی، ماوس در اندازه‌های مناسب برای کودک.

● صفحه نمایشگر عاری از گرد و غبار باشد و نور کافی باشد.

کودکانی که طولانی‌مدت از رایانه استفاده می‌کنند، ممکن است به مشکلات مچ، گردن و پشت دچار شوند

تأثیرات منفی استفاده از رایانه در کودکان: ۱. مشکلات بینایی:

به اعتقاد پزشکان، کودکانی که مدتی طولانی از رایانه استفاده می‌کنند، در معرض خطر نزدیک‌بینی قرار می‌گیرند، تحقیقات نشان داده است که کودکان به دلایل ذیل برای ابتلا به سندرم بینایی رایانه مستعدتر هستند:

- بی‌توجهی به مسائل بهداشتی و سلامت خود. ممکن است کودکان ساعت‌ها در مقابل صفحه رایانه بنشینند و بر آن تمرکز کنند؛

- بیان نکردن مشکلات بینایی توسط کودکان و نادیده گرفتن آنها و

- ایستگاه‌های کاری رایانه اغلب متناسب با وضعیت افراد بالغ طراحی می‌شود و مناسب کودکان نیست.

برای پیشگیری از سندرم بینایی رایانه در کودکان باید:

- قبل از شروع مدرسه معاینه کاملی از چشم کودکان از نظر دید نقاط دور و نزدیک صورت گیرد؛

- ایستگاه‌های کاری رایانه متناسب با وضعیت کودکان طراحی شود؛

- فاصله بین نمایشگر و چشم کودک ۱۸ الی ۲۸ اینچ توصیه می‌شود. فاصله کمتر از ۱۸ اینچ برای کودکان مضر است؛
- والدین باید از رفتارهایی که بر مشکلات چشمی دلالت می‌کند آگاه باشند از قبیل قرمزی چشم، مالش مکرر آن‌ها، سردرد، موقعیت‌های غیرمعمول، شکایت از تاری دید و خستگی چشم و

- استفاده از پالاینده‌های مخصوص صفحه نمایشگر.

۲. صدمات سیستم اسکلتی

کودکانی که طولانی‌مدت از رایانه استفاده می‌کنند، ممکن است به مشکلات مچ، گردن و پشت دچار شوند. این مشکل با وضعیت قرارگیری کودک در حین کار با رایانه مرتبط است. برای پیشگیری از این صدمات:

● موقعیت صحیح قسمت فوقانی بدن در حین کار با رایانه حفظ شود.

- پشت به‌وسیله صندلی حمایت شود.

- استفاده از اینترنت فعالیتی زمانگیر است، پس می تواند مدت تعامل کودک را با خانواده اش کاهش دهد.
 - اینترنت کشمکش های جدیدی را در خانواده ایجاد می کند. وجود فقط یک رایانه در منزل رقابتی بین کودک و والدین برای استفاده از رایانه ایجاد می کند که گاهی سبب کشمکش می شود.
 - استفاده از صفحات وب که از نظر محتویات متناسب سن کودک نیست سبب بحث و کشمکش بین والدین و کودکان می شود.
 - گاهی کشمکش ناشی از دستیابی کودکان به اطلاعات خصوصی والدین است.
 - والدین نگران هستند که اینترنت کودک را از سایر فعالیت ها دور کند و همچنین اثر ایزوله کننده ای بر او داشته باشد.

۶. اعتیاد الکترونیکی

معتادان به اینترنت ساعت های بسیار طولانی در طول روز را به استفاده از این وسیله ارتباطی می گذرانند به نحوی که عملکرد شغلی و اجتماعی آنها تحت تأثیر قرار می گیرد، کارشناسان این نوع استفاده غیرطبیعی از اینترنت را در اصطلاح «اعتیاد به اینترنت» می نامند.

۷. بازی های رایانه ای

گسترش بازی های الکترونیکی و رایانه ای به تهدیدی بزرگ تبدیل شده است. به اختصار می توان گفت:
 - این بازی ها می تواند به بروز بیماری های روانی و افسردگی نیز منجر شود.
 - یکی دیگر از تأثیرات بازی های رایانه ای ایجاد خشونت در کودکان است.
 - بازی های رایانه ای سبب صدمات مغزی طولانی مدت می شود
 - بازی های رایانه ای پر تحرک باعث بروز بیماری های استخوانی و عصبی در ناحیه دست ها و بازوها می شود.
 - یکی از دلایل شهادت در بازی های ترسناک رایانه ای است.
 برخی خانواده ها مانع انجام دادن بازی های الکترونیکی از سوی فرزندان خود می شوند و در واقع با مخالفت کردن فرزندان را نسبت به استفاده از این بازی ها حریص تر می کنند

● زمان استفاده از رایانه مدیریت شود. صدمات فیزیکی با طول مدت زمان استفاده از رایانه در ارتباط است.

۳. چاقی

کودکانی که مدت طولانی در مقابل رایانه می نشینند، خطر چاقی در آنان افزایش پیدا می کند، برای به حداقل رساندن خطر چاقی توصیه می شود که مدت استفاده از رایانه به یک الی دو ساعت در روز محدود و بر انجام دادن فعالیت هایی مانند ورزش تأکید شود.

در چند سال اخیر رایانه به تدریج تا حدی جای تلویزیون را گرفته است و احتمال می رود که در آینده ای نزدیک نقش عمده تری را در زندگی کودکان ایفا کند

۴. تشنج اپیلتیک

تشنج به طور اولیه به وسیله ای شکل خاصی از اپی لپسی ایجاد می شود. اپی لپسی (صرع) حساس به نور زمانی ایجاد می شود که کودک به نورهای لرزان حساسیت بالایی دارد. در این حالت، زمانی که در مقابل نورهای درخشان رایانه و فلاش های ناشی از بازی های رایانه ای قرار می گیرد، تشنج آغاز می شود. علائم شامل سردرد، تغییر در میدان بینایی، سرگیجه، گیجی، کاهش آگاهی و تشنج است. به محض توقف استفاده از رایانه علائم ناپدید می شوند.

۵. اثر اینترنت بر مهارت های اجتماعی

زمانی که کودک به اینترنت معتاد شد، انگیزه اش برای تعامل با دیگران کم می شود که خود آثاری منفی بر ارتباط شخصی و تعاملات اجتماعی دارد و سبب ایجاد احساس تنهایی و به طور کلی کاهش سلامت روانی می شود.

اینترنت و خانواده

استفاده از اینترنت به چند دلیل بر روابط خانواده تأثیر می گذارد.

را گرفته است و احتمال می‌رود که در آینده‌ای نزدیک نقش عمده‌تری را در زندگی کودکان ایفا کند. برای اطمینان از استفاده بهینه و اینکه رایانه زندگی کودکان را در حال و آینده بهبود ببخشد، توجه به نکات زیر الزامی است:

- آشنایی والدین با رایانه و گذراندن دوره‌های آموزشی در این زمینه و در صورت لزوم یادگیری برخی نکات از کودکان - صحبت کردن با کودکان در نحوه استفاده از رایانه از سوی آنان و خطراتی که هنگام اتصال به اینترنت ممکن است آنها را تهدید کند.

- قرار دادن رایانه در قسمتی از منزل که بتوان فعالیت‌های کودک را تحت نظر داشت.

- محدود کردن زمان استفاده از رایانه.
- همراهی کودکان هنگام حضور آنان در اتاق‌های گفت‌وگوی اینترنتی.

- بررسی نامه‌های الکترونیکی کودکان و حذف پیام‌های نامناسب.

- استفاده از نرم‌افزارهای فیلترکننده برای جلوگیری از مشاهده محتوای نامناسب. چنین نرم‌افزارهایی می‌توانند نشانی تمام سایت‌هایی که کودک به آنها سر زده را ثبت کنند تا والدین بعداً آنها را بررسی کنند. قابل ذکر است هیچ یک از این نرم‌افزارها نمی‌توانند جایگزین همراهی والدین با کودکان شوند.

- برنامه‌ها متناسب با تکامل و رشد کودک باشند.
- تشویق کودک به تعامل با خانواده به جای استفاده بیش از حد از رایانه.

- رایانه ابزار مکمل آموزشی است نه راه آموزشی.

منابع

1. <http://www.kodakan.org>
۲. شاملو، سعید؛ بهداشت روانی. تهران. رشد، ۱۳۸۲.
۳. شفیع، شفیع؛ اینترنت و نقش آن در زندگی اجتماعی، بدر، ۱۳۸۶. <http://www.ayandehnegar.com/>
۴. صالحی، مرضیه؛ صالحی، فرشته؛ عباس عظیمی و فرشته مسعودی، اثرات کار با کامپیوتر بر عملکرد بینایی، شماره ۳۰، پاییز ۱۳۸۳.
۵. اضطراب دلیل اصلی اعتیاد به اینترنت است، ۱۲ شهریور ۸۱ <http://www.hasht.com/>
6. Emick, M. (Mar. 27. 2002. Study finds direct link between computer use and vision problems in children)
7. Shields, M. K, Baharman, R.E (Winter 2000. Children and computer technology) Vol: 10.
8. (2004. ITCs and children) <http://www.wiki.media-cultur.org.au/>
9. wan, L.K (2005. children and computer vision syndrome) <http://www.aiiaboutvision.com/>

بازی‌های رایانه‌ای کودکان را می‌توان مدیریت کرد:

بسیاری از متخصصان معتقدند که بهتر است کودکان زیر سه سال اصلاً با رایانه و بازی‌های ویدیویی آشنا نشوند و تا آنجا که ممکن است با اسباب‌بازی‌های قابل لمس و واقعی مثل لگو، خانه‌سازی و... سرگرم شوند.

موارد ذیل را برای مدیریت مدت بازی رایانه‌ای او پیشنهاد می‌کنیم:

- قبل از ارائه بازی رایانه‌ای محدوده زمان مشخصی را برای کودک تعیین کنید. مثلاً به او بگویید تا این ساعت می‌توانی بازی کنی و عدد آن را برای مثال روی سی دقیقه قرار دهید.

- وقت بازی که به سر آمد، اگر کودک به قانون اهمیت داد او را تشویق کنید و برای تمام کردن به موقع بازی پاداش دهید. ولی اگر زمان را ندیده گرفت یا برای زمان بیشتری وارد چانه‌زنی شد، به آرامی قوانین بازی را به او توضیح دهید.

- برای این اعتراض کودک که «لان من وسط بازی‌ام، اینجا جای خیلی حساس بازی است و...» راه‌حلی بیندیشید. اغلب بازی‌های رایانه‌ای، قابلیت ذخیره‌سازی بازی را دارند، بنابراین، بدون خراب شدن بازی، کودک قادر است وسط بازی هم، همه چیز را دست نخورده برای نوبت بعدی ذخیره کند. شاید لازم باشد که این ذخیره‌سازی را به او یاد بدهید.

- چند سرگرمی دیگر برای وقتی که «زمان بازی تمام شده است» برای کودک در نظر بگیرید. مثل کمک در آشپزی به مادر یا کتاب خواندن با بابا یا مامان، نقاشی کشیدن و...

- به او بگویید قبل از بازی رایانه‌ای باید همه کارهایش مثل جمع کردن اتاق و اسباب‌بازی‌هایش را انجام دهد.

- از قرار دادن رایانه در اتاق کودک و هر جایی که او بتواند دور از چشم شما به بازی مشغول شود، خودداری کنید.

همان‌گونه که در بالا اشاره شد، رایانه باعث ایزوله شدن کاربر و ایجاد چاقی و تغییر بافت اسکلت بدن (قوز، انحراف مهره‌های ستون فقرات و...) می‌شود. البته جنبه‌های مثبت به کارگیری رایانه در آموزش کودکان نیز انکارناپذیر است: مواردی مثل املا، ریاضی و درک متون و خیلی از مهارت‌های دیگر و تقویت مهارت حرکتی ظریف کودکان و سرعت عمل آنها با این بازی‌ها عملی است.

در چند سال اخیر رایانه به تدریج تا حدی جای تلویزیون

معرفی کتاب

دکتر پیمان خادمی

الگوهای جهانی آموزش پیش از دبستان
 نویسندگان: پریسا حبیبی و علی محمد احمدی قواچه
 انتشارات سروش: ۱۳۹۰
 تعداد صفحات: ۲۲۷ صفحه

این کتاب مشتمل بر شش فصل به انضمام دو بخش منابع و واژه‌نامه است. بخش اول: با عنوان آشنایی با الگوهای از اروپا به بررسی الگوی رجبو امیلیا و مونته سوری در ایتالیا و الگوی والدورف در آلمان پرداخته است. علاوه بر تاریخچه، در هر فصول مبانی نظری، روان‌شناختی و عناصر اساسی هر یک از الگوهای مطرح در پیش‌ازدبستان از قبیل اهداف، محتوا و سازماندهی آن، روش و محیط یادگیری به‌طور مفصل و مبسوط مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

بخش دوم: با عنوان آشنایی با الگوهای از آمریکا به بررسی الگوهای اسکرپ و الگوی بانک استریت در ایالات متحده و الگوی آنتاریو در کانادا پرداخته است. هر یک از فصول این بخش مقدمه، تاریخچه و مروری بر زندگی پیشگامان هر یک از الگوها نامبرده را نیز دربردارد.

مبانی نظری و روان‌شناختی و عناصر اساسی برنامه درسی شامل اهداف، محتوا و سازماندهی، محیط یادگیری، روش و ارزشیابی مورد بحث قرار گرفته است. از نکته‌های جالب توجه این اثر، ارائه نمونه‌ای از برنامه‌های درسی الگوها و مقایسه آن‌ها با یکدیگر است که نشان از کاوش و پژوهش پدیدآورندگان دارد.

این کتاب حاصل پایان‌نامه‌های دوره کارشناسی ارشد پیش‌ازدبستان هردو نگارنده به راهنمایی دکتر فرخنده مفیدی، استاد دانشگاه علامه طباطبائی، است. ایشان در

مقدمه هفت صفحه‌ای این اثر را به لحاظ اطلاع‌رسانی و کمک به افزایش دانش درباره الگوهای جهانی آموزش در دوره پیش‌ازدبستان بسیار کیفی ارزیابی کرده‌اند. ایشان معتقدند که مطالب آن برای دانشجویان رشته‌های علوم تربیتی در دوره کارشناسی و کارشناسی ارشد، کلاس‌های ضمن خدمت مربیان و علاقه‌مندان به کار با کودکان، برنامه‌ریزان و کارشناسان از جذابیت بسیار خوبی برخوردار است و مطالعه آن را به همه علاقه‌مندان توصیه کرده‌اند.

با هم راهان

سلام
 از این که با راه‌های مختلف با ما ارتباط برقرار می‌کنید بسیار سپاسگزاریم. تاکنون از دست‌نوشته‌های بسیاری از شما خوبان بهره گرفته‌ایم و برآورد ما این است که کیفیت مقاله‌ها روز به روز افزایش یافته است و محتوای آن‌ها تناسب بسیار خوبی با مأموریت و اهداف فصل‌نامه دارد.

- گاه بعضی از نویسندگان با ارسال چندین مقاله به‌طور همزمان ما را خوشحال‌تر می‌کنند. اما جا دارد ضمن پوزش از به‌تأخیر افتادن چاپ آن‌ها، این نوید را بدهیم که ان‌شاءالله در شماره‌های بعدی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

- تعدادی از نویسندگان و هم‌راهان نیز نوشته‌هایی را ارسال می‌کنند که یا با هدف فصل‌نامه تناسب ندارد یا تکراری است و یا به نوعی از منابع قدیمی و یا صرفاً ترجمه‌ای استفاده کرده‌اند. که با عرض پوزش از پذیرش آن‌ها معذوریم.

- ضمناً از همه عزیزان تقاضا داریم که زیبایی مطالب ارسالی خود را با افزودن منابع دقیق و زیرنویس‌های مرتبط کامل کنند. و به منظور پی‌گیری کارهای خود آدرس دقیق و شماره تلفن و سمت خود را قید نمایند تا به نحو سریع‌تری با آن‌ها ارتباط برقرار نماییم.

راه‌های ارتباطی ما عبارتند از: صندوق پستی، پست الکترونیک، نمابر و تلفن پیام‌گیر.

- هرگونه پیشنهاد، خاطره و تجربه عملی خود را نیز می‌توانید ارسال نمایید تا پس از ویرایش به چاپ برسد. از همه شما محبت‌ورزان، تقدیر و تشکر می‌کنیم. و هم‌چنان امیدواریم که با ما همراه باشید و سال خوش و پربرکتی را برایتان خواستاریم.